

Официален вестник

С 128

на Европейския съюз

Година 51

Издание на български език

Информация и известия

24 май 2008 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV	Информация	
	ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ	
	Съд на Европейските общности	
2008/С 128/01	Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 116, 9.5.2008 г.	1
V	Обявления	
	СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ	
	Съд на Европейските общности	
2008/С 128/02	Дело С-167/05: Решение на Съда (голям състав) от 8 април 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Швеция (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Член 90, втора алинея ЕО — Вътрешни данъци, наложени върху стоки на други държави-членки — Данъци, предоставящи косвена закрила на други стоки — Забрана за дискриминация между вносни стоки и конкурентни местни стоки — Акцизи — Различно данъчно облагане на бирата и на виното — Тежест на доказване)	2
2008/С 128/03	Дело С-337/05: Решение на Съда (голям състав) от 8 април 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Италия (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Обществени поръчки за доставки — Директива 77/62/ЕИО и Директива 93/36/ЕИО — Възлагане на обществени поръчки без предварително публикуване на обявление — Липса на конкурентни оферти — Хеликоптери с марките Agusta и Agusta Bell)	2

2008/C 128/04	Дело C-442/05: Решение на Съда (втори състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt Oschatz/Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien (Шеста директива ДДС — Член 4, параграф 5 и член 12, параграф 3, буква а) — Приложения Г и З — Понятие за водоснабдяване — Намалена ставка на ДДС)	3
2008/C 128/05	Дело C-103/06: Решение на Съда (трети състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris — Франция) — Philippe Derouin/Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf) (Социално осигуряване на работници мигранти — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Самостоятелно заети лица, които пребивават и извършват дейност във Франция — Обща социална вноска — Вноска за изплащане на социалния дълг — Вземане предвид на доходите, получени в друга държава-членка и облагани в нея съгласно спогодба за избягване на двойното данъчно облагане)	4
2008/C 128/06	Дело C-212/06: Решение на Съда (голям състав) от 1 април 2008 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle (по-рано Cour d'arbitrage) — Белгия — Правителство на френската общност, Валонско правителство/Фламандско правителство (Схема за осигуряване за грижи, създадена от федерална единица на държава-членка — Изключване на лицата, които пребивават върху част от националната територия, попадаща извън компетентността на тази единица — Членове 18 ЕО, 39 ЕО и 43 ЕО — Регламент (ЕИО) № 1408/71)	4
2008/C 128/07	Дело C-230/06: Решение на Съда (трети състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Militzer & Münch GmbH/Ministero delle Finanze (Митнически съюз — Общностен транзит — Събиране на митническо задължение — Компетентна държава-членка — Доказателство за редовност на операцията или за мястото на нарушението — Срокове — Отговорност на главното отговорно лице)	5
2008/C 128/08	Дело C-265/06: Решение на Съда (трети състав) от 10 април 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Португалската република (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Свободно движение на стоки — Членове 28 ЕО и 30 ЕО — Членове 11 и 13 от Споразумението за ЕИП — Количествени ограничения върху вноса — Мерки с равностоен ефект — Моторни превозни средства — Поставяне на цветни покрития върху стъклата)	6
2008/C 128/09	Дело C-267/06: Решение на Съда (голям състав) от 1 април 2008 г. (преюдициално запитване от Bayerisches Verwaltungsgericht München — Германия) — Tadao Maruko/Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen (Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Директива 2000/78/ЕО — Обезщетения за преживели лица, предвидени в задължителна пенсионна схема — Понятие за заплащане — Отказ за предоставяне поради липса на брак — Партньори от един и същ пол — Дискриминация, основана на сексуална ориентация)	6
2008/C 128/10	Дело C-306/06: Решение на Съда (първи състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Köln — Германия) — 01051 Telecom GmbH/Deutsche Telekom AG (Директива 2000/35/ЕО — Борба със забавяне на плащане по търговските сделки — Член 3, параграф 1, буква в), подточка ii) — Забава за плащане — Банков превод — Дата, от която плащането трябва да се счита за извършено)	7
2008/C 128/11	Дело C-309/06: Решение на Съда (трети състав) от 10 април 2008 г. (преюдициално запитване от House of Lords — Обединено кралство) — Marks & Spencer plc/Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise (Данъчни въпроси — Шеста директива ДДС — Освобождаване чрез възстановяване на заплатения на предходен етап данък — Неправилно облагане със стандартна данъчна ставка — Право на облагане с нулева ставка — Право на възстановяване — Непосредствено действие — Основни принципи на правото на Общността — Неоснователно обогатяване)	7

2008/C 128/12	Дело C-331/06: Решение на Съда (втори състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Pays-Bas) — K. D. Chuck/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Осигуряване за старост — Работник, гражданин на държава-членка — Осигурителни вноски — Различни периоди — Различни държави-членки — Изчисляване на осигурителни периоди — Заявление за пенсия — Пребиваване в трета държава) 8	8
2008/C 128/13	Дело C-346/06: Решение на Съда (втори състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Celle — Германия) — Rechtsanwalt Dr. Dirk Rüffert als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG/Провинция Долна Саксония (Член 49 ЕО — Свободно предоставяне на услуги — Ограничения — Директива 96/71/ЕО — Командироване на работници в рамките на предоставянето на услуги — Процедури за възлагане на обществени поръчки за строителство — Социална закрила на работниците) 9	9
2008/C 128/14	Дело C-393/06: Решение на Съда (четвърти състав) от 10 април 2008 г. (преюдициално запитване от Vergabekontrollsenat des Landes Wien — Австрия) — Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH/Fernwärme Wien GmbH (Обществени поръчки — Директива 2004/17/ЕО и Директива 2004/18/ЕО — Възложител, упражняващ дейности, които попадат в приложното поле отчасти на Директива 2004/17/ЕО и отчасти на Директива 2004/18/ЕО — Публичнопосредстван орган — Възлаган орган) 9	9
2008/C 128/15	Дело C-398/06: Решение на Съда (седми състав) от 10 април 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Нидерландия (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Право на пребиваване на икономически неактивни и пенсиониранни граждани на държавите-членки на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство — Национално законодателство и административна практика, изискващи достатъчно лични средства за престой най-малко от една година в приемащата държава-членка) 10	10
2008/C 128/16	Дело C-412/06: Решение на Съда (първи състав) от 10 април 2008 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Stuttgart — Германия) — Annelore Hamilton/Volksbank Filder eG (Защита на потребителите — Договори, сключени извън търговския обект — Директива 85/577/ЕИО — Член 4, първа алинея и член 5, параграф 1 — Дългосрочен договор за кредит — Право на отказ) 11	11
2008/C 128/17	Дело C-442/06: Решение на Съда (втори състав) от 10 април 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 1999/31/ЕО — Депониране на отпадъци — Национална правна уредба относно съществуващите депа — Неправилно транспониране) 11	11
2008/C 128/18	Дело C-444/06: Решение на Съда (втори състав) от 3 април 2008 г. — Комисия на Европейските общности/ Кралство Испания (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 89/665/ЕИО — Обществени поръчки за доставки и за строителство — Производство по обжалване при възлагането на обществени поръчки) 12	12
2008/C 128/19	Дело C-522/06: Решение на Съда (пети състав) от 3 април 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Регламент (ЕО) № 2037/2000 — Вещества, които нарушават озоновия слой — Събиране, рециклиране, регенериране и унищожаване на тези вещества) 12	12
2008/C 128/20	Дело C-27/07: Решение на Съда (четвърти състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Banque Fédérative du Crédit Mutuel/Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Корпоративен данък — Директива 90/435/ЕИО — Облагаема печалба на дружеството майка — Неподлежащи на приспадане разходи и разноски, свързани с дяловете в дъщерното дружество — Определяне на въпросните разходи като фиксирана сума — Таван от 5 % за печалбата, разпределена от дъщерното дружество — Включване на данъчни кредити) 13	13

2008/C 128/21	Дело C-102/07: Решение на Съда (първи състав) от 10 април 2008 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — adidas AG, adidas Benelux BV/Marca Mode CV, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV (Марки — Член 5, параграф 1, буква б) и параграф 2 и член 6, параграф 1, буква б) от Директива 89/104/ЕИО — Необходимост от запазване на възможността за свободно ползване — Фигуративни марки от три ленти — Мотиви от две ленти, използвани от конкуренти за украса — Твърдение за нарушение на правата върху марката и за нейното разводняване) 13	13
2008/C 128/22	Дело C-124/07: Решение на Съда (първи състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — J.C.M. Beheer BV/Staatssecretaris van Financiën (Шеста директива ДДС — Доставка на услуги, свързани със застрахователни сделки — Застрахователни брокери и агенти) 14	14
2008/C 128/23	Дело C-187/07: Решение на Съда (седми състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Zutphen — Нидерландия) — наказателно производство/Dirk Endendijk (Директива 91/629/ЕИО — Решение 97/182/ЕО — Отглеждане на телета — Индивидуални клетки — Забрана за връзване на телетата — Значение на глагола „връзвам“ — Естество и дължина на връзката — Различие между текстовете на другите езици — Еднакво тълкуване) 14	14
2008/C 128/24	Дело C-289/07: Решение на Съда (седми състав) от 3 април 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Португалия (Неизпълнение на задължение от държава-членка — Директива 2004/17/ЕО — Координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги — Липса на транспониране в предписания срок) 15	15
2008/C 128/25	Дело C-363/06: Определение на Съда от 20 февруари 2008 г. — Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana/Комисия на Европейските общности (Обжалване — Член 119 от Процедурния правилник — Член 19 от Статута на Съда на Европейските общности — Представителство от адвокат — Спазване на съществени процесуални норми — Принцип на недопускане на дискриминация — Жалба, която е частично явно недопустима и частично явно неоснователна) 15	15
2008/C 128/26	Дело C-212/07: Определение на Съда (шести състав) от 13 февруари 2008 г. — Indorata-Serviços e Gestão, Ld/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (Жалба — Марка на Общността — Словна марка HAIRTRANSFER — Отказ за регистрация — Липса на отличителен характер) 16	16
2008/C 128/27	Дело C-243/07: Определение на Съда (пети състав) от 15 февруари 2008 г. — Carsten Brinkmann/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (Обжалване — Марка на Общността — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Вероятност от объркване — Словен знак „terranus“ — Отказ да се регистрира марката) 16	16
2008/C 128/28	Дело C-262/07: Определение на Съда от 19 февруари 2008 г. — Tokai Europe GmbH/Комисия на Европейските общности (Жалба — Регламент (ЕО) № 384/2004 — Класиране на определени стоки в Комбинираната номенклатура — Лице, което не е лично засегнато — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна) 17	17
2008/C 128/29	Дело C-46/08: Преюдициално запитване, отправено от Schleswig-Holsteinischen Verwaltungsgerichts (Германия) на 8 февруари 2008 г. — Carmen Media Group Ltd/Провинция Schleswig-Holstein и Министър на вътрешните работи на провинция Schleswig-Holstein 17	17
2008/C 128/30	Дело C-47/08: Иск, предявен на 11 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия 18	18

2008/C 128/31	Дело C-50/08: Иск, предявен на 12 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Френска република	18
2008/C 128/32	Дело C-51/08: Иск, предявен на 12 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Великото херцогство Люксембург	19
2008/C 128/33	Дело C-77/08: Преюдициално запитване, отправено от Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Австрия) на 15 февруари 2008 г. — Dachsberger & Söhne GmbH/Zollamt Salzburg, Erstattungen	19
2008/C 128/34	Дело C-81/08 P: Жалба, подадена на 25 февруари 2008 г. от Miguel Cabrera Sánchez срещу Решение на Първоинстанционния съд (трети състав) от 13 декември 2007 г. по дело Miguel Cabrera Sánchez/CXBP и Industrias Cárnicas Valle, S.A. (T-242/06)	20
2008/C 128/35	Дело C-83/08: Преюдициално запитване, отправено от Thüringer Finanzgerichts, Gotha (Германия) на 25 февруари 2008 г. — Glückauf Brauerei GmbH/Hauptzollamt Erfurt	21
2008/C 128/36	Дело C-88/08: Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 27 февруари 2008 г. — David Hütter/Technische Universität Graz	21
2008/C 128/37	Дело C-93/08: Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāta (Република Латвия) на 28 февруари 2008 г. — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests	21
2008/C 128/38	Дело C-97/08 P: Жалба, подадена на 3 март 2008 г. от Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV срещу Решението на Първоинстанционния съд (втори състав) от 12 декември 2007 г. по дело T-112/05, Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV/Комисия на Европейските общности	22
2008/C 128/39	Дело C-98/08: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Mercantil nº 7 de Madrid (Испания) на 4 март 2008 г. — Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) и Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE)/Sogecable, S.A. и Canal Satélite Digital S.L.	22
2008/C 128/40	Дело C-100/08: Иск, предявен на 3 март 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия	22
2008/C 128/41	Дело C-106/08: Иск, предявен на 6 март 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция	23
2008/C 128/42	Дело C-112/08: Иск, предявен на 13 март 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания	24
2008/C 128/43	Дело C-116/08: Преюдициално запитване, отправено от Hof van Cassatie (Белгия) на 17 март 2008 г. — C. Meerts/Proost NV	24
2008/C 128/44	Дело C-118/08: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 18 март 2008 г. — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/Administración del Estado	24
2008/C 128/45	Дело C-119/08: Преюдициално запитване, отправено от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismo (Литва) на 18 март 2008 г. — UAB „Mechel Nemunas“/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	25

2008/C 128/46	Дело C-130/08: Иск, предявен на 31 март 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция	25
2008/C 128/47	Дело C-60/06: Определение на председателя на Съда от 20 февруари 2008 г. (преюдициално запитване от Bayerisches Landessozialgericht — Германия) — Grete Schlepps/Deutsche Rentenversicherung Oberbayern	26
2008/C 128/48	Дело C-99/06: Определение на председателя на първи състав на Съда от 27 февруари 2008 г. (преюдициално запитване на Oberlandesgericht Stuttgart — Германия) — Raiffeisenbank Mutlangen eG/Roland Schabel	26
2008/C 128/49	Дело C-467/06: Определение на председателя на седми състав на Съда от 11 март 2008 г. (преюдициално запитване от Tribunale civile di Genova — Италия) — Consel Gi. Emme Srl/Sistema Lofistico dell'Arco Ligure e Alessandrino Srl (SLALA)	26
2008/C 128/50	Дело C-485/06: Определение на председателя на Съда от 13 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална Република Германия	27
2008/C 128/51	Дело C-62/07: Определение на председателя на осми състав на Съда от 20 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република	27
2008/C 128/52	Дело C-97/07: Определение на председателя на Съда от 15 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia, Испания) — Doña Rosa Méndez López/Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	27
2008/C 128/53	Дело C-167/07: Определение на председателя на Съда от 28 февруари 2008 г. — Кралство Испания/Съвет на Европейския съюз	27
2008/C 128/54	Дело C-216/07: Определение на председателя на Съда от 13 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия	27
2008/C 128/55	Дело C-218/07: Определение на председателя на Съда от 12 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия	27
2008/C 128/56	Дело C-254/07: Определение на председателя на Съда от 20 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания	28
2008/C 128/57	Дело C-255/07: Определение на председателя на Съда от 21 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания	28
2008/C 128/58	Дело C-314/07: Определение на председателя на Съда от 11 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Португалия	28
2008/C 128/59	Дело C-412/07: Определение на председателя на Съда от 6 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Ирландия	28
2008/C 128/60	Дело C-422/07: Определение на председателя на Съда от 19 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания	28
2008/C 128/61	Дело C-469/07: Определение на председателя на Съда от 10 март 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Велико херцогство Люксембург	28

Първоинстанционен съд на Европейските общности

2008/C 128/62	Дело T-271/03: Решение на Първоинстанционния съд от 10 април 2008 г. — Deutsche Telekom/Комисия (Конкуренция — Член 82 ЕО — Цени за достъп до фиксирана далекосъобщителна мрежа в Германия — Ценова преса — Одобрени цени от националния регулаторен орган на далекосъобщенията — Свобода на действие на предприятието с господстващо положение) 29	29
2008/C 128/63	Дело T-389/03: Решение на Първоинстанционния съд от 17 април 2008 г. — Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg./CXBP — Pelikan (Изображение на пеликан) (Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността, изобразяваща пеликан — Марки на Общността или по-ранни национални фигуративни марки Pelikan — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94) 29	29
2008/C 128/64	Дело T-233/04: Решение на Първоинстанционния съд от 10 април 2008 г. — Нидерландия/Комисия (Държавни помощи — Директива 2001/81/ЕО — Национална мярка, която установява схема за търговия с права за емисии на азотни оксиди — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с общия пазар — Допустимост — Предимство — Липса на селективен характер на мярката) 30	30
2008/C 128/65	Дело T-260/04: Решение на Първоинстанционния съд от 17 април 2008 г. — Cestas/Комисия („Жалба за отмяна — Европейски фонд за развитие — Възстановяване на авансово внесени суми — Дебитно известие — Необжалваем акт — Подготвителен акт — Недопустимост“) 30	30
2008/C 128/66	Дело T-348/04: Решение на Първоинстанционния съд от 15 април 2008 г. — SIDE/Комисия (Държавни помощи — Помощи за износ в сектора на книгите — Липса на предварителна нотификация — Член 87, параграф 3, буква г) ЕО — Приложно поле на общностното право във времето — Метод за изчисление на размера на помощта) 31	31
2008/C 128/67	Дело T-364/04: Решение на Първоинстанционния съд от 9 април 2008 г. — Гърция/Комисия (ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Разходи, изключени от финансиране от страна на Общността — Продукти от преработени плодове и зеленчуци — Премии за животни — Срок от 24 месеца) 31	31
2008/C 128/68	Дело T-486/04: Решение на Първоинстанционния съд от 16 април 2008 г. — Michail/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Жалба за отмяна — Запълнение за съдействие — Психически тормоз) 32	32
2008/C 128/69	Дело T-181/05: Решение на Първоинстанционния съд от 16 април 2008 г. — Citigroup и Citibank/CXBP— Citi (CITI) (Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „CITI“ — По-ранна словна марка на Общността „CITIBANK“ — Относително основание за отказ — Добра репутация — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94) 32	32
2008/C 128/70	Дело T-294/06: Решение на Първоинстанционния съд от 17 април 2008 г. — Nordmilch/CXBP (Vitality) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността Vitality — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителни белези — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94) 32	32
2008/C 128/71	Дело T-100/03: Определение на Първоинстанционния съд от 2 април 2008 г. — Maison de l'Europe Avignon Méditerranée/Комисия (Жалба за отмяна — Създаване на информационен пункт Европа — Денонсиране на споразумение, сключено между Комисията и жалбоподателя — Явна недопустимост) 33	33
2008/C 128/72	Дело T-233/07: Определение на Първоинстанционния съд от 10 март 2008 г. — Lebedef-Caroni/Комисия (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Доклад за развитие на кариерата — Процедура за оценяване за 2004 г. — Явно недопустима жалба) 33	33

2008/C 128/73	Дело T-50/08: Жалба, подадена на 18 януари 2008 г. от Ch. Michail срещу Решение от 22 ноември 2007 г. на Съда на публичната служба по дело F-34/06, Michail/Комисия	34
2008/C 128/74	Дело T-120/08: Жалба, подадена на 6 март 2008 г. — Arch Chemicals Inc. и др./Комисия	34
2008/C 128/75	Дело T-129/08: Жалба, подадена на 31 март 2008 г. — Sahlstedt и др./Комисия	35
2008/C 128/76	Дело T-136/08: Иск, предявен на 4 април 2008 г. — Aurelia Finance/CXBП (AURELIA)	36
2008/C 128/77	Дело T-142/06: Определение на Първоинстанционния съд от 14 април 2008 г. — Elektrociepłownia „Zielona Góra“/Комисия	36
2008/C 128/78	Дело T-313/07: Определение на Първоинстанционния съд от 25 февруари 2008 г. — Cemex UK Cement/Комисия	37
2008/C 128/79	Дело T-314/07: Определение на Първоинстанционния съд от 1 април 2008 г. — Simsalagrimm Filmproduktion/Комисия и EACEA	37

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2008/C 128/80	Дело F-134/06: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 8 април 2008 г. — Bordini/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Корекционен коефициент — Държава-членка на пребиваване — Понятие за пребиваване — Понятие за основно жилище — Доказателствени документи)	38
2008/C 128/81	Дело F-41/08: Жалба, подадена на 30 март 2008 г. — Honnefelder/Комисия	38

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

(2008/С 128/01)

Последна публикация на Съда в *Официален вестник на Европейския съюз*

ОВ С 116, 9.5.2008 г.

Предишни публикации

ОВ С 107, 26.4.2008 г.

ОВ С 92, 12.4.2008 г.

ОВ С 79, 29.3.2008 г.

ОВ С 64, 8.3.2008 г.

ОВ С 51, 23.2.2008 г.

ОВ С 37, 9.2.2008 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Решение на Съда (голям състав) от 8 април 2008 г. —
Комисия на Европейските общности/Кралство Швеция

(Дело C-167/05) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Член 90, втора алинея ЕО — Вътрешни данъци, наложени върху стоки на други държави-членки — Данъци, предоставящи косвена закрила на други стоки — Забрана за дискриминация между вносни стоки и конкурентни местни стоки — Акцизи — Различно данъчно облагане на бирата и на виното — Тежест на доказване)

(2008/C 128/02)

Език на производството: шведски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: L. Ström van Lier, K. Gross, K. Simonsson и R. Lyal)

Ответник: Кралство Швеция (представител: K. Wistrand)

Встъпила страна, подполагаща ответника: Република Латвия (представители: E. Balode-Buraka и E. Broks)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на член 90, втора алинея ЕО — Вътрешно данъчно облагане на алкохола и алкохолните напитки, засягащо повече виното от бирата.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.
- 3) Република Латвия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 171, 9.7.2005 г.

Решение на Съда (голям състав) от 8 април 2008 г. —
Комисия на Европейските общности/Република Италия

(Дело C-337/05) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Обществени поръчки за доставки — Директива 77/62/ЕИО и Директива 93/36/ЕИО — Възлагане на обществени поръчки без предварително публикуване на обявление — Липса на конкурентни оферти — Хеликоптери с марките Agusta и Agusta Bell)

(2008/C 128/03)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: D. Recchia и X. Lewis, agent)

Ответник: Република Италия (представители: I. M. Braguglia, agent, G. Fiengo, avocat)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 93/36/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година за съгласуване на процедурите за възлагане на обществени поръчки за доставки (ОВ L 199, стр. 1) и Директива 77/62/ЕИО от 21 декември 1976 година — Липса на доказателства за наличието на причини, възлагащият орган да може да използва процедурата на пряко договаряне, без предварително публикуване на обявление — Хеликоптери Agusta и Agusta Bell придобити за нуждите на опазването на горите, на охраната на бреговата ивица, на карабинерите и т.н.

Диспозитив

- 1) С въвеждането на съществуващата отдавна и оставена в сила практика за директно възлагане на обществени поръчки за закупуването от Agusta SpA на хеликоптери с марките Agusta и Agusta Bell, предназначени да задоволяват нуждите на някои военни и граждански структури в италианската държава, извън всякаква процедура за привличане на конкурентни оферти, и по-специално, без спазване на процедурите, предвидени в Директива 93/36/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година за съгласуване на процедурите за възлагане на обществени поръчки за доставки, изменена с Директива 97/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1997 г., а по-рано в Директива 77/62/ЕИО на Съвета от 21 декември 1976 година за съгласуване на процедурите за възлагане на обществени поръчки за доставки, изменена и допълнена с Директива 80/767/ЕИО на Съвета от 22 юли 1980 г. и с Директива 88/295/ЕИО на Съвета от 22 март 1988 г., Италианската република не е изпълнила задълженията, които произтичат за нея по силата на тези директиви.
- 2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ C 281 12.11.2005 г.

Решение на Съда (втори състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt Oschatz/Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien

(Дело C-442/05) (¹)

(Шеста директива ДДС — Член 4, параграф 5 и член 12, параграф 3, буква а) — Приложения Г и З — Понятие за водоснабдяване — Намалена ставка на ДДС)

(2008/C 128/04)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Oschatz

Ответник: Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien

В присъствието на: Bundesministerium der Finanzen

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesfinanzhof — Тълкуване на приложение Г, точка 2 и на приложение 3, категория 2 от Директива 77/388/ЕИО: Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Намалена ставка, приложима за водоснабдяването — Плащане за инсталиране на свързки за крайните потребители

Диспозитив

1. Член 4, параграф 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа и приложение Г, точка 2 към директивата трябва да се тълкуват в смисъл, че дейността по свързване на сградните инсталации, която както в случая по главното производство, се състои в поставянето на водопроводни и канализационни тръби, позволяващо присъединяването на водопроводната и канализационна инсталация на сградата към фиксираните водоснабдителни тръжи, е част от водоснабдяването, посочено във въпросното приложение, така че публичноправен субект, действащ в качеството си на орган на държавна власт, се счита за данъчнозадължено лице по отношение на посочената дейност.
2. Член 12, параграф 3, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО и втора категория от приложение 3 към нея трябва да се тълкуват в смисъл, че дейността по свързване на сградните инсталации, която както в случая по главното производство, се състои в поставянето на водопроводни и канализационни тръби, позволяващо присъединяването на водопроводната и канализационна инсталация на сградата към фиксираните водоснабдителни тръжи, е част от водоснабдяването. В допълнение, държавите-членки могат да прилагат намалена ставка на данъка върху добавената стойност спрямо конкретни и специфични аспекти от водоснабдяването като разглежданата в главното производство дейност по свързване на сградните инсталации, при условие че спазват принципа на фискален неутралитет, присъщ за общия режим на данъка върху добавената стойност.

(¹) ОВ C 60, 11.3.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris — Франция) — Philippe Derouin/ Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)

(Дело C-103/06) ⁽¹⁾

(Социално осигуряване на работници мигранти — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Самостоятелно заети лица, които пребивават и извършват дейност във Франция — Обща социална вноска — Вноска за изплащане на социалния дълг — Вземане предвид на доходите, получени в друга държава-членка и облагани в нея съгласно спогодба за избягване на двойното данъчно облагане)

(2008/С 128/05)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris

Страни в главното производство

Ищец: Philippe Derouin

Ответник: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris — Тълкуване на Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схемите за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26), изменен и актуализиран с Регламент (ЕИО) № 2001/1983 на Съвета от 2 юни 1983 година (ОВ L 230, стр. 6) — Вземане предвид на получените в друга държава-членка доходи и обложени в тази държава-членка в приложение на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане при изчисляването на общата социална вноска (contribution sociale généralisée) и на вноската за изплащане на социалния дълг (contribution pour le remboursement de la dette sociale), дължими от самостоятелно заето лице, подчинено на френското законодателство относно социалното осигуряване

Диспозитив

Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схемите за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността,

изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 307/1999 на Съвета от 8 февруари 1999 година, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държава-членка, чието законодателство относно социалното осигуряване е единственото, което се прилага по отношение на местно самостоятелно заето лице, да изключи от основата за изчисляване на вноски като общата социална вноска и вноската за изплащане на социалния дълг доходите, получени от лицето в друга държава-членка, по-конкретно съгласно спогодба за избягване на двойното данъчно облагане в областта на данъците върху доходите.

⁽¹⁾ ОВ C 108, 6.5.2006 г.

Решение на Съда (голям състав) от 1 април 2008 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle (по-рано Cour d'arbitrage) — Белгия — Правителство на френската общност, Валонско правителство/Фламандско правителство)

(Дело C-212/06) ⁽¹⁾

(Схема за осигуряване за грижи, създадена от федерална единица на държава-членка — Изключване на лицата, които пребивават върху част от националната територия, попадаща извън компетентността на тази единица — Членове 18 ЕО, 39 ЕО и 43 ЕО — Регламент (ЕИО) № 1408/71)

(2008/С 128/06)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Cour constitutionnelle (по-рано Cour d'arbitrage)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Правителство на френската общност, Валонско правителство

Ответник: Фламандско правителство

Предмет

Преюдициално запитване — Cour constitutionnelle (по-рано Cour d'arbitrage) (Белгия) — Тълкуване на членове 18, 39 и 43 от Договора за ЕО, както и на членове 2, 3, 4, 13, 18, 19, 20, 25 и 28 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните

семеиства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149 стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26), в редакцията му след направените изменения — Приложимост на фламандската схема за осигуряване за грижи по отношение на лицата наети във фламандската езикова област или в двуезичната област Bruxelles-Capitale и пребиваващи или в една от тези области, или в друга държава-членка, с изключение на лицата, пребиваващи в друга част от националната територия.

Диспозитив

- 1) Обезщетения, изплащани въз основа на схема като тази за осигуряването за грижи, въведена от фламандския парламент с Указ за организиране на осигуряването за грижи (Decreet houdende de organisatie van de zorgverzekering) от 30 март 1999 година в редакцията му след приетането на Указа на фламандския парламент за изменение на Указа от 30 март 1999 година за организиране на осигуряването за грижи (Decreet van de Vlaamse Gemeenschap houdende wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering) от 30 април 2004 година, попадат в материалното приложно поле на Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схема за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията след изменението и актуализацията му с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година, изменен с Регламент (ЕО) № 307/1999 на Съвета от 8 февруари 1999 г.
- 2) Членове 39 ЕО и 43 ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че са пречка за съществуването на правна уредба на федерална единица на държава-членка като тази, уреждаща осигуряването за грижи, въведена от фламандската общност в Белгия с Указа от 30 март 1999 година в редакцията му след Указа на фламандския парламент от 30 април 2004 година, ограничаваща възможността за присъединяване към схема за социална сигурност и ползването на предвидени от нея престации до лицата, които или пребивават на територията, попадаща в компетентността на тази единица, или упражняват професионална дейност на същата територия, като пребивават в друга държава-членка, доколкото такова ограничаване засяга граждани на други държави-членки или граждани на същата държава, възползвали се от правото си на свободно движение във вътрешността на Европейската общност.
- 3) Членове 39 ЕО и 43 ЕО трябва да бъдат тълкувани в смисъл, че не допускат съществуването на правна уредба на федерална единица на държава-членка, ограничаваща възможността за присъединяване към схема за социална сигурност и за ползване на предвидени в нея престации само до лицата, пребиваващи на територията на тази единица, доколкото такова ограничаване засяга гражданите на други държави-членки, упражняващи професионална дейност на територията на тази единица, или граждани на същата държава-членка, упражнили правото си на свободно движение във вътрешността на Европейската общност.

(¹) ОВ C 178 29.7.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Militzer & Münch GmbH/Ministero delle Finanze

(Дело C-230/06) (¹)

(Митнически съюз — Общностен транзит — Събиране на митническо задължение — Компетентна държава-членка — Доказателство за редовност на операцията или за мястото на нарушението — Срокове — Отговорност на главното отговорно лице)

(2008/C 128/07)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Ищец: Militzer & Münch GmbH

Ответник: Ministero delle Finanze

Предмет

Преюдициално запитване — Corte suprema di cassazione — Тълкуване на член 11а от Регламент (ЕИО) № 1062 на Комисията от 27 март 1987 година относно разпоредбите за прилагане, както и мерки за опростяване режима на общностния транзит (ОВ L 107, стр. 1) и член 215, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) — Приключване от получаващото митническо учреждение посредством подправени документи — Срок, предвиден за съобщаване на обстоятелството, че пратката не е представена в получаващото митническо учреждение — Приложимост

Диспозитив

- 1) За да провери компетентността на държавата-членка, която извършва събирането на митата, препращащата юрисдикция следва да определи дали към молента, в който е установено, че пратката не е представена в получаващото митническо учреждение, може да се установи мястото на нарушението или на нередността. Ако случаят е такъв, разпоредбите на член 203, параграф 1 и на член 215, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността позволяват да се определи като компетентна да събере митническото задължение държавата-членка, на чиято територия е извършено първото нарушение или нередност, които могат да се квалифицират като отклонение от митнически надзор. В замяна на това, ако мястото на нарушението или нередността не могат да бъдат установени по този начин, съгласно разпоредбите на членове 378 и 379 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92 компетентна да извърши събирането на митата е държавата-членка, към която принадлежи отправното митническо учреждение.

2) Когато пратка не е представена в получаващото митническо учреждение и не може да се установи мястото на нарушението или нередността, само отправното митническо учреждение следва да извърши предвиденото уведомление, като спазва посочените в член 379, параграфи 1 и 2 от Регламент № 2454/93 единадесетмесечен и тримесечен срок.

3) Обстоятелството, че в качеството си на главно отговорно лице митническият агент е считан за отговорен за митническото задължение, не противоречи на принципа на пропорционалност.

(¹) ОВ С 190 от 12.8.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 10 април 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Португалската република

(Дело C-265/06) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Свободно движение на стоки — Членове 28 ЕО и 30 ЕО — Членове 11 и 13 от Споразумението за ЕИП — Количествени ограничения върху вноса — Мерки с равносетен ефект — Моторни превозни средства — Поставяне на цветни покрития върху стъклата)

(2008/С 128/08)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. Caeiros, P. Guerra e Andrade и M. Patakia)

Ответник: Португалската република (представители: L. Fernandes, агент и A. Duarte de Almeida, avocat)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на членове 28 и 30 ЕО — Национално законодателство, което забранява поставянето на цветни покрития върху стъклата на моторните превозни средства за превоз на превоз на пътници или стоки

Диспозитив

1) Като забранява в член 2, параграф 1 от Декрет-закон № 40/2003 от 11 март 2003 г. поставянето на цветни покрития върху стъклата на моторните превозни средства, Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 28 ЕО, член 30 ЕО, както и по членове 11 и 13 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г.

2) Осъжда Португалската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 212, 2.9.2006 г.

Решение на Съда (голям състав) от 1 април 2008 г. (преюдициално запитване от Bayerisches Verwaltungsgericht München — Германия) — Tadao Maruko/Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen

(Дело C-267/06) (¹)

(Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Директива 2000/78/ЕО — Обезщетения за преживели лица, предвидени в задължителна пенсионна схема — Понятие за заплащане — Отказ за предпоставяне поради липса на брак — Партньори от един и същ пол — Дискриминация, основана на сексуална ориентация)

(2008/С 128/09)

Език на производството: немски

Преподаваща юрисдикция

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tadao Maruko

Ответник: Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen

Предмет

Преюдициално запитване — Bayerisches Verwaltungsgericht München — Тълкуване на член 1, член 2, параграф 2, буква а), член 3, параграф 1, буква в) и параграф 3 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7) — Понятие за „заплащане“ — Изключване на регистриран партньор от получаването на пенсия за преживяло лице

Диспозитив

1. Обезщетение за преживяло лице, отпуснато в рамките на пенсионна схема като управляваната от Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen, попада в приложното поле на Директива 2000/78 на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите.

2. Разпоредбите на член 1 във връзка с член 2 от Директива 2000/78 не допускат правна уредба като разглежданата в главното производство, по силата на която преживелият партньор, чиито партньор в живота е починал, не получава обезщетение за преживяло лице, равностойно на отпусканото на преживял съпруг, въпреки че съгласно националното право житейското партньорство поставя лицата от един и същ пол в положение, сравнено с това на съпрузи, що се отнася до посоченото обезщетение за преживяло лице. Препращащата юрисдикция следва да провери дали преживелият партньор в живота е в положение, сравнено с това на съпруг, ползващ се от обезщетението за преживяло лице, предвидено от управляваната от Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen пенсионна схема.

(¹) ОВ С 224, 16.9.2006 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Köln — Германия) — 01051 Telecom GmbH/Deutsche Telekom AG

(Дело C-306/06) (¹)

(Директива 2000/35/ЕО — Борба със забавяне на плащане по търговските сделки — Член 3, параграф 1, буква в), подточка ii) — Забавя за плащане — Банков превод — Дата, от която плащането трябва да се счита за извършено)

(2008/С 128/10)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberlandesgericht Köln

Страни в главното производство

Ищец: 01051 Telecom GmbH

Ответник: Deutsche Telekom AG

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Köln — Тълкуване на член 3, параграф 1, буква в), подточка ii) от Директива 2000/35 на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 година относно борбата със забавяне на плащане по търговските сделки (ОВ L 200, стр. 35; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 226) — Възможност за кредитора да изисква лихви за забава — Понятие за „получаване“ от кредитора на дължимата сума — Национално законодателство, което счита за момент на плащане момента, в който длъжникът даде нареждането за банков превод, а не момента, в който сумата постъпва по сметката на кредитора

Диспозитив

Член 3, параграф 1, буква в), подточка ii) от Директива 2000/35 на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 година относно борбата със забавяне на плащане по търговските сделки трябва да се тълкува в смисъл, че за да може с плащането чрез банков превод да се избегне или да се преустанови начисляването на лихви за забава, той изисква дължимата сума да бъде кредитирана по сметката на кредитора в срока за плащане.

(¹) ОВ С 249 от 14.10.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 10 април 2008 г. (преюдициално запитване от House of Lords — Обединено кралство) — Marks & Spencer plc/Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

(Дело C-309/06) (¹)

(Данъчни въпроси — Шеста директива ДДС — Освобождение чрез възстановяване на заплатения на предходен етап данък — Неправилно облагане със стандартна данъчна ставка — Право на облагане с нулева ставка — Право на възстановяване — Непосредствено действие — Основни принципи на правото на Общността — Неоснователно обогатяване)

(2008/С 128/11)

Език на производството: английски

Препращаща юрисдикция

House of Lords

Страни в главното производство

Ищец: Marks & Spencer plc

Ответник: Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

Предмет

Преюдициално запитване — House of Lords — Тълкуване на член 28, параграф 2, буква а) от Директива 77/388/ЕИО: Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Наличие на общностно право, на което може да се позове доставчик на даден продукт („кексчета“), за който националното законодателство предвижда освобождаване чрез възстановяване

на заплатения данък — Недължимо платен ДДС поради неправилно тълкуване на националното законодателство от компетентните власти — Неправилно тълкуване на националното законодателство от компетентните органи — Прилагане на основните принципи на общностното право, включително и на данъчен неутралитет — Възможност за дадено лице да се позове на посочените основни принципи, за да възстанови неправилно събраните суми

Диспозитив

- 1) Когато съгласно член 28, параграф 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, както преди, така и след въвеждане на направените изменения на разпоредбата с Директива 92/77/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г., дадена държава-членка запази в националното си законодателство случаи на освобождаване с възстановяване на заплатения на предходен етап данък при някои определени доставки на стоки или услуги, икономическият оператор, който осъществява такива доставки на стоки или услуги, не може да се позове на никакво право, изведено от общностното право и на което може да се прави непосредствено позоваване, за да обложи с нулева ставка по данък върху добавената стойност тези доставки на стоки или услуги.
- 2) Когато съгласно член 28, параграф 2 от Шеста директива 77/388 както преди, така и след въвеждане на направените с Директива 92/77 изменения на разпоредбата дадена държава-членка запази в националното си законодателство при някои определени доставки на стоки или услуги случаи на освобождаване с възстановяване на заплатения на предходен етап данък, но която тълкува неправилно националното си законодателство, в резултат на което някои доставки на стоки или услуги, които съгласно националния закон е трябвало да бъдат освободени с възстановяване на заплатения на предходен етап данък, са били обложени със стандартна ставка, се прилагат основните принципи на общностното право, включително и този за данъчен неутралитет така, че да предоставят на икономическия оператор, който е осъществил тези доставки на стоки и услуги, право да си върне неправилно събраните от него суми за същите доставки на стоки или услуги.
- 3) Макар принципите за равно третиране и данъчен неутралитет да се прилагат по принцип в главното производство, тяхното нарушение не се състои само във факта, че отказът за възстановяване се базира на неоснователно обогатяване на засегнатото данъчнозадължено лице. Напротив, принципът за данъчен неутралитет не допуска забраната за неоснователно обогатяване да се прилага единствено спрямо данъчнозадължени лица като „payment traders“ (данъчнозадължени лица, при които за дадена счетоводна година събраният за последващи доставки данък надвишава заплатеният по предходни доставки данък), а не спрямо данъчнозадължени лица като „repayment traders“ (данъчнозадължени лица, чието положение е обратно на гореизложеното), доколкото данъчнозадължените лица търгуват със сходни стоки. Препращащата юрисдикция следва да установи дали такъв е случаят в посоченото дело. Освен това основният принцип за равно третиране, чието нарушение може да се установи в данъчната област посредством дискриминация на икономически оператори, които не е задължително да са конкуренти, но въпреки това се намират в сравнимо положение в други отношения, не допуска обективно неопра-

вдана дискриминация между „payment traders“ и „repayment traders“.

- 4) Отговорът на третия въпрос не зависи от това дали е налице доказателство за липса на финансова загуба или неизхода за икономическия оператор, на когото е отказано възстановяване на недължимо събран данък върху добавената стойност.
- 5) Самата препращаща юрисдикция трябва да определи евентуалните последици по отношение на минал период от нарушението на принципа за равно третиране, посочено в точка 3 от диспозитива на настоящото решение, съгласно правните норми, свързани с действието във времето на приложимото по главното производство национално право при спазване на общностното право, и по-конкретно на принципа за равно третиране, както и на принципа, по силата на който тя трябва да гарантира, че мерките за обезщетяване, които тя предприема, не са в противоречие с общностното право.

(¹) ОВ C 261 от 28.10.2006 г.

Решение на Съда (втори състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Pays-Bas) — K. D. Chuck/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Дело C-331/06) (¹)

(Осигуряване за старост — Работник, гражданин на държава-членка — Осигурителни вноски — Различни периоди — Различни държави-членки — Изчисляване на осигурителни периоди — Заявление за пенсия — Пребиваване в трета държава)

(2008/C 128/12)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Ищец: K. D. Chuck

Ответник: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank Amsterdam — Тълкуване на член 48 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) — Осигуряване за старост — Изчисляване на осигурителни периоди по отношение на гражданин на държава-членка, който е работил в две други държави-членки — Пребиваване в трета държава към момента на пенсиониране

Диспозитив

Член 48, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията му след изменение и актуализация с Регламент (ЕО) № 631/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година, налага на компетентната институция на последната държава-членка, в която е пребивавал работник, гражданин на държава-членка, при изчисляване на пенсията за старост на този работник, който към момента на подаване на заявлението за изплащане на тази пенсия пребивава в трета държава, да вземе предвид прослужените в друга държава-членка периоди при същите условия, както ако този работник продължаваше да пребивава на територията на Европейската общност.

(¹) ОВ С 281, 18.11.2006 г.

Решение на Съда (втори състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Celle — Германия) — Rechtsanwalt Dr. Dirk Ruffert als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG/Провинция Долна Саксония

(Дело C-346/06) (¹)

(Член 49 ЕО — Свободно предоставяне на услуги — Ограничения — Директива 96/71/ЕО — Командироване на работници в рамките на предоставянето на услуги — Процедури за възлагане на обществени поръчки за строителство — Социална закрила на работниците)

(2008/С 128/13)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberlandesgericht Celle

Страни в главното производство

Ищец: Rechtsanwalt Dr. Dirk Ruffert als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG

Ответник: Провинция Долна Саксония

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Celle — Тълкуване на член 49 от Договора за ЕО — Национално законо-

дателство, което налага на предприятията, участващи в процедура по възлагане на обществена поръчка за строителство да се задължат да спазват и чрез техните подизпълнители, предвидените в колективните трудови договори, разпоредби в областта на минималното възнаграждение, приложими на мястото на изпълнение на услугата

Диспозитив

Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги, тълкувана в светлината на член 49 ЕО, не допуска при положение като разглежданото в главното производство приета от орган на държава-членка законодателна мярка, която предписва на възлагащия орган да възлага обществена поръчка за строителство само на предприятия, които при подаването на офертите писмено се задължават да изплащат на своите служители като на срещна престация за изпълнението на съответните услуги най-малко възнаграждението, предвидено в колективния трудов договор, приложен на мястото на изпълнение на услугите.

(¹) ОВ С 294 от 2.12.2006 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 10 април 2008 г. (преюдициално запитване от Vergabekontrollsenat des Landes Wien — Австрия) — Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH/Fernwärme Wien GmbH

(Дело C-393/06) (¹)

(Обществени поръчки — Директива 2004/17/ЕО и Директива 2004/18/ЕО — Възложител, упражняващ дейности, които попадат в приложното поле отчасти на Директива 2004/17/ЕО и отчасти на Директива 2004/18/ЕО — Публичноправен орган — Възлагащ орган)

(2008/С 128/14)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Vergabekontrollsenat des Landes Wien

Страни в главното производство

Ищец: Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH

Ответник: Fernwärme Wien GmbH

Предмет

Преюдициалното запитване — Vergabekontrollsenat des Landes Wien — Тълкуване на член 2, параграф 1 и на член 3 от Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 3) и на член 1, параграф 9 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116) — Възлагане на поръчка за отоплителни инсталации — Възлагащият орган е предприятие, контролирано от град Виена и предоставящо обществени услуги (градско отопление) — Публично-правен орган — Преценка на условията за конкуренция — Прилагане на процедурите за възлагане на европейски обществени поръчки и към дейностите, изложени на конкуренция (в случая системи климатични инсталации) — Теория на заразяването — Липса на кръстосани субсидии

Диспозитив

- 1) Възложител по смисъла на Директива 2004/17 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги е длъжен да прилага предвидената от тази директива процедура единствено за възлагането на поръчки, които са във връзка с дейности, които този субект упражнява в един или няколко от секторите, посочени в членове 3-7 от споменатата директива.
- 2) Субект като Fernwärme Wien GmbH трябва да се счита за публично-правен орган по смисъла на член 2, параграф 1, буква а), втора алинея от Директива 2004/17 и на член 1, параграф 9, втора алинея от Директива 2004/18 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки.
- 3) Поръчките, възлагани от субект с качеството на публично-правен орган по смисъла на Директива 2004/17 и Директива 2004/18, които са свързани с упражняването на дейности на този субект в един или няколко от посочените в членове 3-7 от Директива 2004/17 сектори, трябва да се подчиняват на предвидените от тази директива процедури. За сметка на това всички други поръчки, възлагани от този субект във връзка с упражняването на други дейности, попадат в приложното поле на процедурите, предвидени от Директива 2004/18. Всяка от тези две директиви се прилага — без отлика между дейностите, които споменатият субект упражнява в изпълнение на задачата си да задоволява нужди от обществен интерес, и дейностите, които той упражнява при условия на конкуренция, дори и при наличие на счетоводство, което е насочено към разделението на секторите на дейност на този субект — с цел да се избегнат кръстосаните финансирации между тези сектори.

(¹) ОВ С 310, 16.12.2006 г.

Решение на Съда (седми състав) от 10 април 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Нидерландия

(Дело C-398/06) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Право на пребиваване на икономически неактивни и пенсионирани граждани на държавите-членки на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство — Национално законодателство и административна практика, изискващи достатъчно лични средства за престой най-малко от една година в приемащата държава-членка)

(2008/C 128/15)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. Condou-Durande и R. Troosters)

Ответник: Кралство Нидерландия (представители: H. G. Sevenster и D.J.M. de Grave)

Встъпила страна, подпомагаща ответника: Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: E. O'Neill и J. Stratford, barrister)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на общностна уредба в областта на правото на пребиваване на гражданите на Европейския съюз — Национално законодателство и административна практика, изискващи по отношение на неактивните и пенсионирани лица достатъчно лични средства, за да получат разрешение за пребиваване

Диспозитив

- 1) Като запазва националните разпоредби, съгласно които, за да получат разрешение за пребиваване, икономически неактивните и пенсионирани граждани на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство трябва да докажат, че разполагат с постоянни средства, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по Директива 68/360/ЕИО на Съвета от 15 октомври 1968 година относно премахване на ограниченията за движение и пребиваване в Общността на работниците на държавите-членки и на техните семейства, Директива 90/364/ЕИО на Съвета от 28 юни 1990 година относно правото на пребиваване и Директива 90/365/ЕИО на Съвета от 28 юни 1990 година относно правото на пребиваване на заети лица и на самостоятелно заети лица, които са преустановили своята трудова дейност.
- 2) Осъжда Кралство Нидерландия да заплати съдебните разходи.
- 3) Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия понася направените от него съдебни разходи.

(¹) ОВ С 294, 2.12.2006 г.

Решение на Съда (първи състав) от 10 април 2008 г.
(преюдициално запитване от Oberlandesgericht Stuttgart
— Германия) — Annelore Hamilton/Volksbank Filder eG

(Дело C-412/06) ⁽¹⁾

(Защита на потребителите — Договори, сключени извън
търговския обект — Директива 85/577/ЕИО — Член 4,
първа алинея и член 5, параграф 1 — Дългосрочен договор
за кредит — Право на отказ)

(2008/С 128/16)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberlandesgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Ищец: Annelore Hamilton

Ответник: Volksbank Filder eG

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Stuttgart —
Тълкуване на членове 4 и 5 от Директива 85/577/ЕИО на Съвета
от 20 декември 1985 година относно защита на потребителите
във връзка с договорите, сключени извън търговския обект
(ОВ L 372, стр. 31, Специално издание на български език,
2007 г., глава 15, том 1, стр. 188) — Отказ от договор за
кредит, сключен извън търговския обект, с цел придобиване на
дялово участие във фонд за недвижими имоти — Национално
законодателство, което прилага едномесечен срок за упражняване
правото на отказ от страна на потребител, който не е уведомен
относно това право, считано от изпълнението от двете страни на
всички техни задължения по договора

Диспозитив

Директива 85/577/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 годи-
на относно защита на потребителите във връзка с договорите,
сключени извън търговския обект, трябва да се тълкува в
списък, че националният законодател може да предвиди
възможността установеното в член 5, параграф 1 от тази
директива право на отказ да се упражни най-късно до един
месец от пълното изпълнение от съдоговорителите на задълже-
нията по дългосрочен договор за кредит, когато потребителят
е получил погрешна информация относно условията за упраж-
няване на посоченото право.

⁽¹⁾ ОВ С 310, 16.12.2006 г.

Решение на Съда (втори състав) от 10 април 2008 г. —
Комисия на Европейските общности/Италианска
република

(Дело C-442/06) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава-членка —
Директива 1999/31/ЕО — Депониране на отпадъци —
Национална правна уредба относно съществуващите
депа — Неправилно транспониране)

(2008/С 128/17)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители:
D. Recchia и M. Konstantinidis)

Ответник: Италианска република (представители: I. Braguglia,
представител, G. Fiengo, avocat)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение
на членове 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 и 14 от Дирек-
тива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 г. относно
депонирането на отпадъци (ОВ L 182, стр. 1) — Национално
законодателство, несъответстващо на директивата

Диспозитив

1) Като е приела и оставила в сила Законодателен декрет
№ 36 от 13 януари 2003 г., изменен, който транспонира в
националното право разпоредбите на Директива
1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 г. относно
депонирането на отпадъци,

— доколкото този законодателен декрет не предвижда
прилагането на членове 2-13 от Директива 1999/31
към депата, разрешени след датата на изтичане на
срока за транспониране на тази директива и преди
датата на влизане в сила на посочения законодателен
декрет, и

— доколкото той не гарантира транспонирането на
член 14, буква г), подточка i) от посочената директи-
ва, Италианската република не е изпълнила задълже-
нията си по членове 2-14 от Директива 1999/31.

2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните
разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 30.12.2006 г.

**Решение на Съда (втори състав) от 3 април 2008 г. —
Комисия на Европейските общности/ Кралство Испания**

(Дело C-444/06) ⁽¹⁾

**(Неизпълнение на задължения от държава-членка —
Директива 89/665/ЕИО — Обществени поръчки за
доставки и за строителство — Производство по
обжалване при възлагането на обществени поръчки)**

(2008/С 128/18)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: X. Lewis, agent, C. Fernandez Vicién и I. Moreno-Tapia Rivas, abogados)

Ответник: Кралство Испания (представител: F. Díez Moreno)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на член 2, параграф 1, букви а) и б) от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237) — Национално законодателство, несъответстващо на директивата

Диспозитив

- 1) Като не е предвидило задължителен срок за уведомяване от възложителя на всички оференти за решението за възлагане на поръчка и като не е предвидило задължителен срок на изцакване между възлагането на поръчката и сключването на договора, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 2, параграф 1, букви а) и б) от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, в редакцията ѝ след изменението с Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Осъжда Кралство Испания да заплати две трети от всички съдебни разноски. Комисията на Европейските общности се осъжда да заплати останалата една трета от съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 326 от 30.12.2006 г.

**Решение на Съда (пети състав) от 3 април 2008 г. —
Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия**

(Дело C-522/06) ⁽¹⁾

**(Неизпълнение на задължения от държава-членка —
Регламент (ЕО) № 2037/2000 — Вещества, които нару-
шават озоновия слой — Събиране, рециклиране,
регенериране и унищожаване на тези вещества)**

(2008/С 128/19)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. Alcover San Pedro et B. Stromsky)

Ответник: Кралство Белгия (представител: A. Hubert)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Регламент (ЕО) № 2037/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 година относно вещества, които нарушават озоновия слой (ОВ L 244, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 108) — Член 16, параграф 5 и член 17, параграф 1 — Неприемане на мерките за определяне на минималните изисквания за квалификация на служителите, натоварени със събиране, рециклиране, регенериране и унищожаване на контролираните вещества, посочени в член 2 от регламента и които се съдържат в хладилни, климатични и термопомпени инсталации, противопожарни системи и преносими пожарогасители — Неприемане на предпазните осъществими мерки с цел да се предотврати и сведе до минимум изтичането на контролирани вещества и липсата на контрол относно евентуалното наличие на течове.

Диспозитив

1) Кралство Белгия

- като не е определило в съответствие с член 16, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 2037/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 година относно вещества, които нарушават озоновия слой минималните изисквания за квалификация на някои членове от персонала, който извършва събиране, рециклиране, регенериране и унищожаване на контролираните вещества, и
- като не е приело по отношение на Валонската област всички предпазни осъществими мерки с цел да се предотврати и сведе до минимум изтичането на контролирани вещества, както и като не извършва годишни проверки за наличието на течове в съответствие с член 17, параграф 1 от Регламент № 2037/2000,

не е изпълнило задълженията си по посочените разпоредби от този регламент.

2) Осъжда Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 42, 24.2.2007 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Banque Fédérative du Crédit Mutuel/Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Дело C-27/07) ⁽¹⁾

(Корпоративен данък — Директива 90/435/ЕИО — Облагаема печалба на дружеството майка — Неподлежащи на приспадане разходи и разноски, свързани с дяловете в дъщерното дружество — Определяне на въпросните разходи като фиксирана сума — Таван от 5 % за печалбата, разпределена от дъщерното дружество — Включване на данъчни кредити)

(2008/С 128/20)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Conseil d'État [Държавен съвет]

Страни в главното производство

Ищци: Banque Fédérative du Crédit Mutuel

Ответник: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie [Министър на икономиката, финансите и промишлеността]

Предмет

Преюдициално запитване — Conseil d'État [Държавен съвет] — Тълкуване на членове 4, 5 и 7 от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 г. относно общата система за данъчно облагане на дружества-майки и дъщерни дружества от различни държави-членки (ОВ L 225, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 97) — Възстановяване в облагаемата печалба на дружеството-майка на фиксирана пропорционална част от разходи и разноски в размер на 5 % от резултата от участието му в дъщерно дружество, включително на данъчни кредити — Съответствие на това възстановяване с предвиденото в член 4 от директивата ограничение — Необходимост от цялостно приспадане на данъчния кредит от дължимия от дружеството-майка данък

Диспозитив

Понятието „печалба, разпределена от дъщерното дружество“, по смисъла на член 4, параграф 2, последно изречение от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества-майки и дъщерни дружества от различни държави-членки трябва да се тълкува в смисъл, че допуска наличието на правна уредба на държава-членка, която включва във въпросната печалба данъчните кредити, предоставени с цел да се компенсира данък, удържан при източника, с който държавата-членка на дъщерното дружество облага дружеството майка.

⁽¹⁾ ОВ C 82, 14.4.2007 г.

Решение на Съда (първи състав) от 10 април 2008 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — adidas AG, adidas Benelux BV/Marca Mode CV, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV

(Дело C-102/07) ⁽¹⁾

(Марки — Член 5, параграф 1, буква б) и параграф 2 и член 6, параграф 1, буква б) от Директива 89/104/ЕИО — Необходимост от запазване на възможността за свободно ползване — Фигуративни марки от три ленти — Мотиви от две ленти, използвани от конкуренти за украса — Твърдение за нарушение на правата върху марката и за нейното разводняване)

(2008/С 128/21)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Ищци: adidas AG, adidas Benelux BV

Ответници: Marca Mode CV, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на член 3, параграф 1, букви б) и в) от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92) — Отказ за регистрация или недействителност — Липса на отличителен характер — Придобиване чрез използване — Общ интерес да не се ограничава необосновано възможността за свободно използване на знаци, които се възприемат от съответните потребители като знаци, служещи за украса на стоката, а не за нейното разграничаване

Диспозитив

Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките трябва да бъде тълкувана в смисъл, че при преценката на обхвата на изключителните права на притежателя на една марка може да се държи сметка за необходимостта от запазване на възможността за свободно ползване само доколкото се прилага ограничението на действието на марката, предвидено в член 6, параграф 1, буква б) от посочената директива.

⁽¹⁾ ОВ C 82, 14.4.2007 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — J.C.M. Beheer BV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-124/07) ⁽¹⁾

(Шеста директива ДДС — Доставка на услуги, свързани със застрахователни сделки — Застрахователни брокери и агенти)

(2008/C 128/22)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Ищец: J.C.M. Beheer BV

Отговорник: Staatssecretaris van Financiën

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на член 13, Б, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 15, стр. 1) — Доставка на услуги, свързани със застрахователни и презастрахователни сделки, извършвани от застрахователни брокери и агенти — Данъчнозадължено лице, което действа като подагент на агент

Диспозитив

Член 13, Б, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че застрахователен брокер или агент не е пряко свързан със страните по застрахователния или презастрахователния договор, за чието сключване той има принос, а има само косвена връзка с последните чрез друго данъчнозадължено лице, пряко свързано с една от тези страни, с което този застрахователен брокер или агент има договорна връзка, допуска добавената от последния услуга да се освободи от данък върху добавената стойност на основание на посочената разпоредба.

Решение на Съда (седми състав) от 3 април 2008 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Zutphen — Нидерландия) — наказателно производство/Dirk Endendijk

(Дело C-187/07) ⁽¹⁾

(Директива 91/629/ЕИО — Решение 97/182/ЕО — Отглеждане на телета — Индивидуални клетки — Забрана за връзване на телетата — Значение на глагола „връзвам“ — Естество и дължина на връзката — Различие между текстовете на другите езици — Еднакво тълкуване)

(2008/C 128/23)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Rechtbank Zutphen

Страна в главното наказателно производство

Dirk Endendijk

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank Zutphen — Тълкуване на точка 8 от приложението към Директива 91/629/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 година относно определяне на минималните стандарти за защита на телетата (ОВ L 340, стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 193), във връзка с член 1, параграф 3 от Решение 97/182/ЕО на Комисията от 24 февруари 1997 година за изменение на приложението към Директива 91/629 (ОВ L 76, стр. 30, Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 21, стр. 11) — Понятие за „връзани“

Диспозитив

По смисъла на Директива 91/629/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 година относно определяне на минималните стандарти за защита на телетата, в редакцията ѝ след изменението с Решение 97/182/ЕО на Комисията от 24 февруари 1997 година, дадено теле е вързано, когато е държано на връзка, независимо от естеството и дължината на тази връзка, както и причините, поради които животното е вързано.

⁽¹⁾ ОВ C 95, 28.4.2007 г.

⁽¹⁾ ОВ C 129, 9.6.2007 г.

**Решение на Съда (седми състав) от 3 април 2008 г. —
Комисия на Европейските общности/Република
Португалия**

(Дело C-289/07) ⁽¹⁾

*(Неизпълнение на задължение от държава-членка —
Директива 2004/17/ЕО — Координиране на процедурите
за възлагане на обществени поръчки от възложители,
извършващи дейност във водоснабдяването, енергетика-
та, транспорта и пощенските услуги — Липса на
транспониране в предписания срок)*

(2008/С 128/24)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители:
A. Caeiros и D. Kukovec)

Ответник: Република Португалия (представители: L. Fernandes
и F. Andrade e Sousa)

Предмет

Неизпълнение на задължение от държава-членка — В
предвидения срок не са приети необходимите разпоредби за
съобразяване с Директива 2004/17/ЕО на Европейския
парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно коорди-
ниране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от
възложители, извършващи дейност във водоснабдяването,
енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, стр. 1;
Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8,
стр. 3)

Диспозитив

- 1) Като не е приела законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги, Република Португалия не е изпълнила задължението си по член 71 от тази директива.
- 2) Осъжда Република Португалия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 183, 4.8.2007 г.

**Определение на Съда от 20 февруари 2008 г. — Comu-
nidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana/
Комисия на Европейските общности**

(Дело C-363/06) ⁽¹⁾

*(Обжалване — Член 119 от Процедурния правилник —
Член 19 от Статута на Съда на Европейските
общности — Представителство от адвокат — Спазване
на съществени процесуални норми — Принцип на недопу-
скане на дискриминация — Жалба, която е частично
явно недопустима и частично явно неоснователна)*

(2008/С 128/25)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Comunidad Autónoma de Valencia — Genera-
lidad Valenciana (представители: C. Fernáñez Vicién, I.
Moreno-Tapia Rivas, г-жа M. J. Rodríguez Blasco, abogadas и J.V.
Sánchez-Tarazaga Marcelino)

Страна, встъпила в подкрепа на жалбоподателя: Кралство
Испания (представител: N. Días Abad)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските
общности (представители: F. Castillo de la Torre и L. Escobar
Guerrero)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Италианска репуб-
лика (представители: I. M. Braguglia и P. Gentili, avvocato dello
Stato)

Предмет

Жалба срещу Определение на Първоинстанционния съд (втори
състав) от 5 юли 2006 г. по дело Comunidad Autónoma de
Valencia — Generalidad Valenciana/Комисия (T-357/05), с което
Първоинстанционният съд е отхвърлил като явно недопустима
жалбата на жалбоподателя за отмяна на Решение C(2005)1867,
окончателен на Комисията от 27 юни 2005 г. за намаляване на
финансовата помощ, която първоначално е била отпусната от
Кохезионния фонд на групата проекти № 97/11/61/028, отна-
сящи се до събирането и преработването на отпадъчни води по
средиземноморското крайбрежие на Comunidad Autónoma de
Valencia (Испания) — Представителство от адвокат — Член 19
от Статута на Съда

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

2) *Oсъяда Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana да заплати съдебните разноски.*

(¹) ОВ С 261, 28.10.2006 г.

Определение на Съда (шести състав) от 13 февруари 2008 г. — Indorata-Serviços e Gestão, Ld/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

(Дело C-212/07) (¹)

(Жалба — Марка на Общността — Словна марка HAIRTRANSFER — Отказ за регистрация — Липса на отличителен характер)

(2008/C 128/26)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Indorata-Serviços e Gestão, Ld (представител: T. Wallentin, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: J. Weberndörfer)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на Първоинстанционния съд (пети състав) от 15 февруари 2007 г. по дело Indorata-Serviços e Gestão/CXBP (T-204/04), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалбата за отмяна на решението, с което се отхвърля заявката за регистрация на словната марка „HAIRTRANSFER“ за някои стоки и услуги от класове 8, 22, 41 и 44 — Отличителен характер на марката

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) *Oсъяда Indorata-Serviços e Gestão Lda да заплати съдебните разноски.*

(¹) ОВ С 155 от 7.7.2007 г.

Определение на Съда (пети състав) от 15 февруари 2008 г. — Carsten Brinkmann/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

(Дело C-243/07) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Вероятност от объркване — Словен знак „terranius“ — Отказ да се регистрира марката)

(2008/C 128/27)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Carsten Brinkmann (представител: K. van Bebber, Rechtsanwältin)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: G. Schneider), Terra Networks SA

Предмет

Жалба срещу решение на Първоинстанционния съд (пети състав) от 22 март 2007 г. по дело Brinkmann/CXBP (T-322/05), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалбата за отмяна, подадена от заявителя на словна марка на Общността „TERRANUS“ за стоки от клас 36, срещу Решение R 1145/2004-1 на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (CXBP) от 10 юни 2005 г., с което се отхвърля жалбата срещу решението на отдела по споровете за отказ на регистрацията на посочената марка в рамките на производството по възражение, образувано по инициатива на притежателя на фигуративна марка на Общността „TERRA“ и национална фигуративна марка „TERRA“ за стоки от клас 36 — Вероятност от объркване на две марки

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) *Oсъяда г-н Brinkmann да заплати съдебните разноски.*

(¹) ОВ С 199, 25.8.2007 г.

Определение на Съда от 19 февруари 2008 г. — Tokai Europe GmbH/Комисия на Европейските общности(Дело C-262/07) ⁽¹⁾

(Жалба — Регламент (ЕО) № 384/2004 — Класиране на определени стоки в Комбинираната номенклатура — Лице, което не е лично засегнато — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна)

(2008/C 128/28)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Tokai Europe GmbH (представител: G. Kroemer, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности (представители: S. Schönberg и M. B. Schima)

Предмет

Жалба, подадена срещу Определението на Първоинстанционния съд (четвърти състав) от 19 март 2007 година по дело Tokai Europe/Комисия (T-183/04), с което Първоинстанционният съд отхвърля като недопустима жалбата за отмяна на Регламент (ЕО) № 384/2004 на Комисията от 1 март 2004 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 64, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 16, стр. 203) — Изискване лицето да бъде лично засегнато от оспорвания регламент — Право на изслушване пред съд

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Tokai Europe GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 170, 21.7.2007 г.

Преюдициално запитване, отправено от Schleswig-Holsteinischen Verwaltungsgerichts (Германия) на 8 февруари 2008 г. — Carmen Media Group Ltd/Провинция Schleswig-Holstein и Министър на вътрешните работи на провинция Schleswig-Holstein

(Дело C-46/08)

(2008/C 128/29)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Страни в главното производство

Ищец: Carmen Media Group Ltd

Ответник: Провинция Schleswig-Holstein и Министър на вътрешните работи на провинция Schleswig-Holstein

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 49 ЕО да се тълкува в смисъл, че позоваването на свободата на предоставяне на услуги изисква съгласно разпоредбите на държавата-членка, в която се е установил, изпълнителят да може да предоставя услуги и там — в настоящия случай, ограничение на лиценза за хазартни игри за Гибралтар до „offshore bookmaking“?
2. Следва ли член 49 ЕО да се тълкува в смисъл, че той не допуска национален държавен монопол при организирането на спортни залагания и лотарии (с повече от незначителен потенциален риск от пристрастяване), създаден основно по съображения за противодействие срещу пристрастяването към хазартни игри, когато в тази държава-членка други хазартни игри със съществен потенциален риск от пристрастяване могат да се организират от частни изпълнители на услуги и различната правна уредба за спортни залагания и лотарии от една страна и за други хазартни игри от друга страна се основава на различните нормотворчески правомощия на провинциите и на федерацията?

При утвърдителен отговор на втория въпрос:

3. Следва ли член 49 ЕО да се тълкува в смисъл, че той не допуска национална правна уредба, която оставя правото на получаване на разрешение за организирането и предлагането на хазартни игри на преценката на органа по издаване на разрешение, дори и когато са налице предвидените в закона предпоставки?

4. Следва ли член 49 ЕО да се тълкува в смисъл, че той не допуска национална правна уредба, която забранява организирането и предлагането на публични хазартни игри по Интернет, когато едновременно и по-специално — било то и само за преходен период от една година — организирането и предлагането по Интернет се допуска при спазването на разпоредбите за защита на непълнолетните и на залагащите лица и по съображения за пропорционалност да облекчи главно преминаването на двама организатори на хазартни игри по занятие, които до този момент са извършвали дейност предимно по Интернет, към начините за предлагане на пазара, допустими според договора между провинциите (Staatsvertrag)?

Иск, предявен на 11 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия

(Дело C-47/08)

(2008/C 128/30)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: J.-P. Kerpenne и H. Støvlbæk)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

— да се установи, че като предвижда условие за гражданство за достъп до професията нотариус и като не е транспонирало Директива 89/48/ЕИО ⁽¹⁾ по отношение на професията нотариус, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по Договора за ЕО, по-специално по членове 43 и 45 ЕО, и по Директива 89/48/ЕИО относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години,

— да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Със своя иск Комисията най-напред упреква ответника в това, че като предвижда условие за гражданство за достъп до професията нотариус и за нейното упражняване, засяга непропорционално свободата на установяване, предвидена в член 43 ЕО. Несъмнено член 45 ЕО изключва прилагането на главата относно правото на установяване дейностите, които участват по непосредствен и специфичен начин в упражняването на публичната власт. Според Комисията обаче задълженията, които белгийското право възла-

гало на нотариусите, били свързани в толкова малка степен с упражняването на публична власт, че не могли да попаднат в приложното поле на този член и да обосноват такова засягане на свободата на установяване. Всъщност тези задължения не предоставяли на нотариусите правомощия да упражняват принуда и националният законодател можел да наложи мерки, които са в по-малка степен ограничителни отколкото е условието за гражданство, като например подчиняване на съответните оператори на строги условия за достъп до професията, на особени професионални задължения и/или на специален контрол.

С второто си твърдение за нарушение Комисията освен това упреква ответника, че не е изпълнил задълженията си, тъй като не е транспонира Директива 89/48/ЕИО по отношение на професията нотариус. Всъщност, предвид че ставало въпрос за регламентирана професия, директивата намирала пълно приложение по отношение на тази професия, а високото ниво на квалификация, което се изисквало от нотариусите, лесно можело да се гарантира посредством изпит за правоспособност или стаж за приспособяване.

⁽¹⁾ Директива 89/48/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години (ОВ L 19, 1989 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 76).

Иск, предявен на 12 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Френска република

(Дело C-50/08)

(2008/C 128/31)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: J.-P. Kerpenne и H. Støvlbæk)

Ответник: Френска република

Искания на ищеца

— Да се установи, че като налага изискване за гражданство по отношение на достъпа до професията „нотариус“, Френската република не е изпълнила задълженията си по Договора за ЕО, по-специално член 43 ЕО и член 45 ЕО;

— да се осъди Френската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С иска си Комисията твърди, че като налага изискване за гражданство по отношение на достъпа до професията „нотариус“ и упражняването на тази професия, ответникът засяга по непропорционален начин свободата на установяване, предвидена в член 43 ЕО. Несъмнено член 45 ЕО освобождава от прилагането на главата относно правото на установяване дейностите, които по пряк и специфичен начин са свързани с упражняването на публична власт. Според Комисията задачите, с които нотариусите се натоварени по силата на френското право, показват обаче толкова ниска степен на участие в това упражняване, че не биха могли да попаднат в приложното поле на този член и да обосноват подобна пречка пред свободата на установяване.

От една страна, тези задачи всъщност не предоставят на нотариусите реални правомощия за принуда и съответните функции и правно положение на съдията и на нотариуса са твърде различни.

От друга страна, националният законодател би могъл да наложи по-малко ограничителни мерки от изискване за гражданство, като например подчиняването на съответните стопански субекти на стриктни условия за достъп до професията, на особени професионални задължения и/или на специфичен контрол.

Иск, предявен на 12 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-51/08)

(2008/C 128/32)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: г-н J.-P. Kerpenne и г-н H. Støvlbæk)

Ответник: Великото херцогство Люксембург

Искания

— да се приеме за установено, че като налага гражданството като изискване за достъп до професията нотариус и като не е транспонирало Директива 89/48/ЕИО ⁽¹⁾ по отношение на нотариалната дейност, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по Договора за ЕО, по-специално членове 43 ЕО и 45 ЕО, и по Директива 89/48/ЕИО относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години;

— да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

С иска си на първо място Комисията упреква ответника, че като налага гражданството като изискване за достъп до професията нотариус и за нейното упражняване, той накарва по несъразмерен начин предвидената в член 43 ЕО свобода на установяване. Действително член 45 ЕО изключва дейностите, свързани пряко и специфично с упражняването на публична власт, от приложението на главата относно правото на установяване. Според Комисията задачите, с които са натоварени нотариусите по силата на люксембургското право, все пак се включват в толкова незначителна степен в упражняването на тази власт, че не могат да попадат в приложното поле на въпросния член, нито да обосновават подобно ограничение на свободата на установяване. Всъщност тези задачи не предоставят на нотариусите правомощия за принуда и националният законодател би могъл да наложи по-малко ограничителни мерки от изискването за гражданство, като например подчиняване на въпросните оператори на строги изисквания за достъп до професията, определени професионални задължения и/или специфичен контрол.

С второто си твърдение за нарушение Комисията упреква ответника и за това, че не е изпълнил задълженията си, като не е транспонира Директива 89/48/ЕИО по отношение на професията нотариус. След като става въпрос за регламентирана професия, директивата е напълно приложима към тази професия и изискуемото за нотариусите високо ниво на квалификация би могло да се гарантира лесно чрез изпит за правоспособност или стаж за приспособяване.

⁽¹⁾ Директива 89/48/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години (ОВ L 19, 1989 г., стр. 16; Специално издание на български език 2007 г., глава 5, том 2, стр. 76).

Преюдициално запитване, отправено от Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Австрия) на 15 февруари 2008 г. — Dachsberger & Söhne GmbH/Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Дело C-77/08)

(2008/C 128/33)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz

Страни в главното производство

Ищец: Dachsberger & Söhne GmbH

Ответник: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 11, параграф 1, втора алинея, изречение второ от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година, в редакцията му от Регламент (ЕО) № 2945/94 на Комисията от 2 декември 1994 година, съгласно което за изчисляването на поисканото възстановяване при диференцирано възстановяване е необходимо „диференцираната част от възстановяването да се изчисли въз основа на данни относно количеството, теглото и местоназначението, предоставени съобразно член 47“⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че с израза „данни относно количеството, теглото и местоназначението, предоставени съобразно член 47“ се препраща към данните в посоченото в член 47, параграф 1 специално заявление, поради което диференцираната част от възстановяването следва да се изисква едва от момента на подаване на заявлението по смисъла на член 47, параграф 1?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, се поставя въпросът дали посочената разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че ако искането за плащане съгласно член 47, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година следва да се направи още в „използвания при износ документ, за да се ползва възстановяване при износ“ (в настоящия случай, декларация за износ), то изчисляването на поисканото възстановяване по отношение на диференцираната част трябва да се направи въз основа на данни от декларацията за износ, като следователно диференцираната част от възстановяването следва да се изисква и с декларацията за износ?
- 3) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, се поставя въпросът дали посочената разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че изчисляването на поисканото възстановяване по отношение на диференцираната част трябва да се направи въз основа на документите, които е необходимо да се представят съгласно член 47 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година, като следователно диференцираната част от възстановяването следва да се изисква едва от момента на представяне на „документи за плащането“ по смисъла на член 47, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година?
- 4) Ако отговорът на третия въпрос е утвърдителен, се поставя въпросът дали посочената разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че за да се поиска диференцираната част от възстановяването, е достатъчно да се представят и нередовни документи, по смисъла на член 47, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година, като правната последица от това е, че предвидената санкция в член 11 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година трябва да се наложи и по отношение на диференцираната част от възстановяването?

⁽¹⁾ ОВ L 310, стр. 57.

Жалба, подадена на 25 февруари 2008 г. от Miguel Cabrera Sánchez срещу Решение на Първоинстанционния съд (трети състав) от 13 декември 2007 г. по дело Miguel Cabrera Sánchez/CXBP и Industrias Cárnicas Valle, S.A. (T-242/06)

(Дело C-81/08 P)

(2008/C 128/34)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Miguel Cabrera Sánchez (представители: J.A. Calderón Chavero и T. Villate Consonni, abogados)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) и Industrias Cárnicas Valle, S.A.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на Първоинстанционния съд (трети състав), постановено на 13 декември 2007 г. по дело T-242/06, по което е била поискана отмяна на спорното решение, тъй като жалбоподателят счита, че марките EL CHARCUTERO (жалбоподател) и EL CHARCUTERO ARTE-SANO (ответник) са явно несъвместими.
- Да се присъдят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят счита, че, за разлика от приетото в обжалваното решение, марката на Общността „El charcutero Artesano“ попада под забраната, установена от член 8, параграф 1, буква б) от Регламент 40/94⁽¹⁾, тъй като при възражение на притежателя на по-ранна марка, в случая — на испанската марка „El Charcutero“, трябва да се откаже регистрацията на по-късната марка, поради вероятност от объркване в съзнанието на потребителите на територията, на която по-ранната марка е защитена, в случая — Испания, заради идентичността или приликата с по-ранната марка и заради идентичността или приликата на стоките или услугите, които двете марки обозначават. Рискът от объркване включва риска от свързване с по-ранната марка.

⁽¹⁾ Регламент на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността, ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146.

Преюдициално запитване, отправено от Thüringer Finanzgerichts, Gotha (Германия) на 25 февруари 2008 г. — Glückauf Brauerei GmbH/Hauptzollamt Erfurt

(Дело C-83/08)

(2008/C 128/35)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Thüringer Finanzgerichts, Gotha (Германия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Glückauf Brauerei GmbH

Ответник: Hauptzollamt Erfurt

Преюдициален въпрос

За целите на прилагането на намалените ставки трябва ли критериите за правна и икономическа независимост по смисъла на член 4, параграф 1 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки ⁽¹⁾ да се тълкуват — с оглед на съображенията на посочената директива — в смисъл, че иначе правно независими пивоварни следва да се разглеждат като икономически зависими само ако съответните пивоварни не са в състояние да се конкурират на пазара независимо едни от други, или за неизпълнението на критерия за независимост е достатъчна фактическата възможност за въздействие върху търговската дейност на пивоварните?

⁽¹⁾ ОВ L 316, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 152.

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 27 февруари 2008 г. — David Hütter/Technische Universität Graz

(Дело C-88/08)

(2008/C 128/36)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: David Hütter

Ответник: Technische Universität Graz

Преюдициални въпроси

Трябва ли членове 1, 2 и 6 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба (в настоящия случай: параграф 3, алинея 3 и параграф 26, алинея 1 от австрийския Vertragsbedienstetengesetz 1948 (Закона за договорно наетите служители от 1948 г.), която при определяне на референтната дата на увеличение на възнаграждението изключва предходни периоди, които могат да бъдат зачетени, тъй като те са приключили преди съответното лице да навърши 18-годишна възраст?

⁽¹⁾ (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāta (Република Латвия) на 28 февруари 2008 г. — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-93/08)

(2008/C 128/37)

Език на производството: латвийски

Препращаща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Ищец: Schenker SIA

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Преюдициален въпрос

Следва ли член 11 от Регламент № 1383/2003 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че изключва възможността за прилагане на предвидените в националното законодателство санкции към декларатора или собственика на стоките, когато титулярят на интелектуалната собственост (титуляр на правата) постигне споразумение с декларатора или собственика на стоките за унищожаването на тези стоки или започне обсъждане на възможността за унищожаването им и когато в рамките на тази процедура митницата получи информация, че стоките са имитации?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета от 22 юли 2003 година относно наместата на митническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост (ОВ L 196, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 16, стр. 18).

Жалба, подадена на 3 март 2008 г. от Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV срещу Решението на Първоинстанционния съд (втори състав) от 12 декември 2007 г. по дело T-112/05, Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV/Комисия на Европейските общности

(Дело C-97/08 P)

(2008/C 128/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV (представители: г-н C. Swaak, advocaat, г-н M. van der Woude, avocat, г-жа M. Mollica, avvocato)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят съда:

- да отмени Решението на Първоинстанционния съд от 12 декември 2007 г. по дело T-112/05 в частта му, с която се отхвърля правното основание, че е вменена погрешно солидарна отговорност на Akzo Nobel NV,
- да отмени обжалваното решение в частта му, с която се вменява отговорност на Akzo Nobel NV,
- да осъди Комисията да заплати разноските по настоящата жалба и производството пред Първоинстанционния съд, доколкото те се отнасят до повдигнатото в настоящата жалба правно основание.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите считат, че Първоинстанционният съд неправилно е приложил понятието „предприятие“ по смисъла на член 81 ЕО и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾, както Съдът го тълкува в практиката си, свързана с вменяването на отговорност за незаконосъобразно поведение на дъщерно дружество към неговото дружество-майка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата на конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Mercantil nº 7 de Madrid (Испания) на 4 март 2008 г. — Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) и Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE)/Sogecable, S.A. и Canal Satélite Digital S.L.

(Дело C-98/08)

(2008/C 128/39)

Език на производството: испански

Препращаща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil nº 7 de Madrid

Страни в главното производство

Ищци: Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) и Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE)

Ответници: Sogecable, S.A. и Canal Satélite Digital S.L.

Преюдициален въпрос

Допуска ли общностното право, и по-конкретно Директива 92/100/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 19 ноември 1992 година относно правото на отдаване под наем и в заем и относно някои права, сродни на авторското право в областта на интелектуалната собственост, държавите-членки да приемат разпоредба, подобна на член 109.1 от Ley 22/1987, de 11 de noviembre, de Propiedad Intelectual [Закон 22/1987 за интелектуалната собственост от 11 ноември 1987 г.], която признава изключително право на продуцентите на звукозаписи, публикувани с търговска цел, да разрешават съобщаването на публиката на тези звукозаписи и техните копия?

⁽¹⁾ ОВ L 346, стр. 61; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 120.

Иск, предявен на 3 март 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия

(Дело C-100/08)

(2008/C 128/40)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: S. Pardo Quintillan и R. Troosters)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

1. Да се установи, че

— като предвижда за вноса, задържането и продажбата на птичи екземпляри, родени и отгледани в плен, които законно се предлагат на пазара на други държави-членки, ограничителни условия, налагащи на съответните оператори на пазара да променят маркировката на екземплярите, така че тя да отговаря на конкретните изисквания на белгийското законодателство, и като не е допуснало нито маркировката, приета в другите държави-членки, нито издадените за тази цел от органите на CITES сертификати;

— като е лишило търговците от възможността да се ползват от дерогация на забраната за задържане на европейски домашни птици, които законно се предлагат на пазара на други държави-членки;

Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по член 28 от Договора за създаване на Европейската общност.

2. Да се осъди Кралство Белгия да понесе съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Кралският указ от 9 септември 1981 година за защитата на птиците в регион Фламандия и кралският указ от 26 октомври 2001 година за мерките, свързани с вноса, износа и транзита на някои видове диви птици, които не са домашни, съдържат правила, които (1) предвиждат за вноса, задържането и продажбата на птичи екземпляри, родени и отгледани в плен, които законно се предлагат на пазара на други държави-членки, ограничителни условия, налагащи на съответните оператори на пазара да променят маркировката на екземплярите, така че тя да отговаря на конкретните изисквания на белгийското законодателство и (2) лишават търговците от възможността да се ползват от дерогация на забраната за задържане на европейски домашни птици, които законно се предлагат на пазара на други държави-членки.

Според Комисията тези ограничения са мерки с ефект, равносновен на количествени ограничения върху вноса, и поради тази причина са забранени на основание на член 28 ЕО. Всъщност от една страна изискванията, наложени с белгийското законодателство, водят до задължението да се промени начинът на представяне на птичи екземпляри, които законно се предлагат на пазара на други държави-членки и, от друга страна, създава се пречка за търговския оборот със забраната търговците да задържат някои птици, които законно се предлагат на пазара на други държави-членки.

Комисията не изключва напълно възможността, че в това отношение някои от пречките пред търговския оборот могат да се оправдаят на основание на член 30 ЕО с цел да се опазят редки видове птици, които имат специфични характеристики. Случаят с белгийското законодателство обаче не е такъв. Освен това, евентуално белгийските мерки не са нито необходими, нито пропорционални за осъществяването на такава законна цел.

Иск, предявен на 6 март 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-106/08)

(2008/C 128/41)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: G. Zavvos и N. Yerrell)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела всички необходими мерки, за да гарантира, че всички превозни средства, въведени в експлоатация за пръв път от 1 май 2006 г., са оборудвани с контролни уреди за регистриране на данните за движението на автомобилите в съответствие с изискванията на приложение I Б към Регламент (ЕИО) № 3821/85 и като не се е погрижила за издаването на съответните карти на водача, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 2, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2135/98 на Съвета, изменен с Регламент (ЕО) № 561/2006 от 15 март 2006 година,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Член 2, параграф 2 от Регламента предвижда, че „Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че са в състояние да издават карти на водача не по-късно от двадесетия ден след датата на публикуване на Регламент № 561/2006.“

Регламент № 561/2006 е публикуван в Официален вестник на Европейския съюз на 11 април 2006 г. и от него следва, че задължителното изискване за инсталиране на цифрови тахографи във всички превозни средства, въведени в експлоатация за пръв път в Европейския съюз, влиза в сила от 1 май 2006 г.

Република Гърция е отговорила на мотивираното становище на Комисията на 30 май 2006 г. и е декларирала пред Комисията, че имайки предвид всички евентуални закъснения в изпълнението на процедурата, предоставянето на картите на цифровия тахограф на водачите е трябвало да бъде извършено до края на 2007 г.

Комисията счита, че Република Гърция все още не е приела тези мерки или че във всички случаи не е информирала Комисията за тях.

Комисията моли Съда да осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Иск, предявен на 13 март 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело C-112/08)

(2008/C 128/42)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: г-н М. А. Rabanal Suárez и г-жа Р. Dejmek)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— да се обяви, че като не е приела всички закони, подзаконовни и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/48/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции и по-специално със следните разпоредби: член 68, параграф 3; член 72; член 73, параграф 3; член 74; членове 99, 100 и 101; членове 110-114; членове 118 и 119; членове 124-127; членове 129-132; член 133; член 136; членове 144 и 145; член 149; член 152; член 154, параграф 1; член 155; Приложение V; Приложение VI (с изключение на част I); Приложения VII-XII (с изключение на Приложение X, части I, II и III) и при всички случаи, като не е съобщила на Комисията за това, Испания не е изпълнила задълженията си по тази директива.

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране във вътрешното право на Директива 2006/48/ЕО е изтекъл на 31 декември 2006 г.

⁽¹⁾ ОВ L 177, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г. глава 6, том 9, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Hof van Cassatie (Белгия) на 17 март 2008 г. — C. Meerts/Proost NV

(Дело C-116/08)

(2008/C 128/43)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Hof van Cassatie (Белгия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: C. Meerts

Ответник по жалбата: Proost NV

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на точки 4, 5, 6 и 7 от клауза 2 от Рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено между европейските социални партньори UNICE, CEEP и ЕКП и съдържащо се в приложението към Директива 96/34/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 3 юни 1996 година относно рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП), да се тълкуват в смисъл, че при едностранно прекратяване на трудов договор от работодателя без основателна причина или без спазване на законния срок на предизвестие, когато работникът или служителят работи на непълно работно време, дължимото на работника или служителя обезщетение за уволнение трябва да се определи на база на основното възнаграждение, което се изчислява все едно работникът не е намалил работното си време под формата на родителски отпуск по смисъла на точка 3, буква а) от клауза 2 от Рамковото споразумение?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 160

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 18 март 2008 г. — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/Administración del Estado

(Дело C-118/08)

(2008/C 128/44)

Език на производството: испански

Препращаща юрисдикция

Tribunal Supremo.

Страни в главното производство

Ищец: Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL.

Ответник: Administración del Estado.

Преюдициален въпрос

Противоречи ли на принципите на равенство и ефективност прилагането на различен подход от Tribunal Supremo на Кралство Испания в решенията му от 29 януари 2004 г. и 24 май 2005 г. по искове за имуществена отговорност на държавата в качеството ѝ на законодател, в зависимост от това дали иските се основават на административни актове, издадени в изпълнение на закон, обявен за противоконституционен, или пък се основават на прилагането на норма, за която е постановено, че противоречи на общностното право?

Преюдициално запитване, отправено от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismo (Литва) на 18 март 2008 г. — UAB „Mechel Nemunas“/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Дело C-119/08)

(2008/C 128/45)

Език на производството: литовски

Препращаща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва)

Страни в главното производство

Жалбоподател: UAB „Mechel Nemunas“

Ответник: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Преюдициални въпроси

Дали Първа директива 66/227/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета и/или член 33 от Шеста директива 77/388/ЕИО ⁽²⁾ на Съвета трябва да се тълкуват в смисъл, че забраняват на държава-членка да запазва и да налага отчисления от приходите съгласно Закона на Република Литва относно финансирането на програмата за развитие и

поддръжане на пътищата под формата на данъка, описан в акта за препращане?

⁽¹⁾ Първа директива 67/227/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 година за хармонизиране на законодателството на държавите-членки относно данъка върху оборота (ОВ 71, стр. 1301).

⁽²⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Иск, предявен на 31 март 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-130/08)

(2008/C 128/46)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представител: M. Kontou-Durande)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела необходимите закони, подзаконови и административни мерки, за да гарантира във всички случаи разглеждането по същество на молба за убежище, подадена от гражданин на трета страна, който в приложение на член 16, параграф 1, буква г) от Регламент № 343/2003 е бил прехвърлен в Гърция, за да бъде приет обратно за целите на преразглеждане на молба му, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 343/2003.

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

1. Върховният комисариат на ООН за бежанците (наричан по-нататък „Върховния комисариат“) насочва вниманието на Комисията към въпроса за съвместимостта на гръцкото законодателство относно процедурата по признаване на статута на бежанци на чужди граждани с разпоредбите на Регламент № 343/2003, в случаите когато чуждият гражданин е напуснал самоволно страната, вследствие на което е издадено решение за прекратяване на процедурата по разглеждане на молбата за убежище.

2. Проблемът произтича от член 2, параграф 8 от указ № 61/99 (ФЕК А'63) на президента на Републиката от 6 април 1999 г. относно прекратяването на процедурата по разглеждане на молбата за убежище. Тази разпоредба приравнява

самоволното напускане, без предизвестие на търсещия убежище, на оттегляне на молбата за убежище и предвижда прекратяване на процедурата по разглеждане на молбата с решение на главния секретар на Министерството на обществения ред, за което адресатът е уведомен съгласно процедурата, предвидена за случаите на неизвестно местожителство. Това решение може да бъде отменено само в случай, че търсещият убежище се яви отново пред компетентните органи най-късно три месеца след уведомяването за решението за прекратяване на процедурата по разглеждане на молбата му и ако представи доказателства, че причина за отсъствието му са били форсмажорни обстоятелства.

3. Прехвърлянето, без предизвестие, на търсещ убежище от държавата-членка, в която е подадена молбата за убежище в друга държава-членка е една от типичните хипотези, които Регламент № 343/2003 има за цел да уреди, за да гарантира разглеждането по същество на такава молба от държавата, която се счита за компетентна да я разгледа по силата на член 16, параграф 1 от регламента.

4. Съвкупността от изисквания, установени в член 2, параграф 8 от указа на президента на Републиката обаче прави на практика невъзможно оспорването по съдебен ред на решението за прекратяване и ефективния достъп до процедурата по признаване на статута на бежанец.

5. Република Гърция признава, че гръцкото законодателство може да породява проблеми по отношение на Регламент № 343/2003 и декларира, че е готова да вземе мерки в това отношение. Така, тя предлага да разреши проблема, като приеме указ на президента на Републиката, който да транспонира в националния правов ред Директива 2005/85/ЕО на Съвета и да уточни, че спорните разпоредби няма да се прилагат в случаите, когато е приложим Регламент № 343/2003.

6. Наред с това тя гарантира, че ще разгледа по същество всяка една молба за убежище на лица, които са прехвърлени за преразглеждане по силата на Регламент № 343/2003 и че ще отмени евентуално приетите решения за прекратяване.

7. Комисията взема предвид тези уверения на Република Гърция. Въпреки това, тя поддържа че те не са достатъчни, за да се гарантира необходимата правна сигурност, що се отнася до правилното прилагане на разпоредбите на регламента към всички случаи на молби за убежище, и по-специално на разглеждането по същество на всяка една молба за убежище, така че да бъде гарантиран реален и ефективен достъп на бежанците до процедурата по признаване.

8. С оглед на гореизложеното, Комисията поддържа, че като не е приела необходимите мерки, за да гарантира, че ще пристъпи към разглеждане по същество на молбата за убежище, подадена от гражданин на трета страна, по отношение на който е било издадено решение за прекратяване на основание самоволното му напускане на страната и който е бил приет обратно в приложение на член 3, параграф 1 от Регламент № 343/2003, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по силата на тази разпоредба.

Определение на председателя на Съда от 20 февруари 2008 г. (преюдициално запитване от Bayerisches Landessozialgericht — Германия) — Grete Schlepps/Deutsche Rentenversicherung Oberbayern

(Дело C-60/06) ⁽¹⁾

(2008/C 128/47)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпорежда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 131, 3.6.2006 г.

Определение на председателя на първи състав на Съда от 27 февруари 2008 г. (преюдициално запитване на Oberlandesgericht Stuttgart — Германия) — Raiffeisenbank Mutlangen eG/Roland Schabel

(Дело C-99/06) ⁽¹⁾

(2008/C 128/48)

Език на производството: немски

Председателят на първи състав на Съда разпорежда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 96, 22.4.2006 г.

Определение на председателя на седми състав на Съда от 11 март 2008 г. (преюдициално запитване от Tribunale civile di Genova — Италия) — Consel Gi. Emme Srl/Sistema Lofistico dell'Arco Ligure e Alessandrino Srl (SLALA)

(Дело C-467/06) ⁽¹⁾

(2008/C 128/49)

Език на производството: италиански

Председателят на седми състав разпорежда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 326, 30.12.2006 г.

Определение на председателя на Съда от 13 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална Република Германия(Дело C-485/06) ⁽¹⁾

(2008/C 128/50)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 30.12.2006 г.

Определение на председателя на Съда от 28 февруари 2008 г. — Кралство Испания/Съвет на Европейския съюз(Дело C-167/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/53)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 117, 26.5.2007 г.

Определение на председателя на осми състав на Съда от 20 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република(Дело C-62/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/51)

Език на производството: италиански

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 69 от 24.3.2007 г.

Определение на председателя на Съда от 13 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия(Дело C-216/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/54)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 9.6.2007 г.

Определение на председателя на Съда от 15 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia, Испания) — Doña Rosa Méndez López/Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)(Дело C-97/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/52)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 28.4.2007 г.

Определение на председателя на Съда от 12 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия(Дело C-218/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/55)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 9.6.2007 г.

Определение на председателя на Съда от 20 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело C-254/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/56)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 170, 21.7.2007 г.

Определение на председателя на Съда от 6 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Ирландия

(Дело C-412/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/59)

Език на производството: английски

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 247, 20.10.2007 г.

Определение на председателя на Съда от 21 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело C-255/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/57)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 183, 4.8.2007 г.

Определение на председателя на Съда от 19 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело C-422/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/60)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 283, 24.11.2007 г.

Определение на председателя на Съда от 11 февруари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Португалия

(Дело C-314/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/58)

Език на производството: португалски

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 199, 25.8.2007 г.

Определение на председателя на Съда от 10 март 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Велико херцогство Люксембург

(Дело C-469/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/61)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 8, 12.1.2008 г.

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

**Решение на Първоинстанционния съд от 10 април 2008 г.
— Deutsche Telekom/Комисия**

(Дело T-271/03) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Член 82 ЕО — Цени за достъп до фиксирана далекосъобщителна треза в Германия — Ценова преса — Одобрени цени от националния регулаторен орган на далекосъобщенията — Свобода на действие на предприятието с господстващо положение)

(2008/C 128/62)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Telekom AG (Бон, Германия) (представители: първоначално K. Quack, U. Quack и S. Ohlloff, впоследствие U. Quack и S. Ohlloff, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: първоначално K. Mojesowicz и S. Rating, впоследствие K. Mojesowicz и A. Whelan, накрая K. Mojesowicz, W. Mölls и O. Weber.)

Встъпили страни в подпомагане на ответника: Arcor AG & Co. KG (Ешборн, Германия) (представители: първоначално адв. M. Klusmann, адв. F. Wiemer и адв. M. Rosenthal, впоследствие адв. M. Klusmann и адв. F. Wiemer, накрая адв. M. Klusmann); Versatel NRW GmbH, по-рано Tropolys NRW GmbH, по-рано CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice и TeleBeL Gesellschaft für Telekommunikation Bergisches Land mbH (Есен, Германия); EWE TEL GmbH (Олденбург, Германия); HanseNet Telekommunikation GmbH (Хамбург, Германия); Versatel Nord-Deutschland GmbH, по-рано KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH (Фленсбург, Германия); NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH (Кюлн, Германия); Versatel Süd-Deutschland GmbH, по-рано tesion Telekommunikation GmbH (Штутгарт, Германия); и Versatel West-Deutschland GmbH, по-рано Versatel Deutschland GmbH & Co. KG (Дортмунд, Германия) (представители: адв. N. Nolte, адв. T. Wessely и адв. J. Tiedemann)

Предмет

Жалба за отмяна на Решение 2003/707/ЕО на Комисията от 21 май 2003 г. относно производство по прилагане на член 82 ЕО (преписки COMP/C-1/37.451, 37.578, 37.579 — Deutsche Telekom AG) (ОВ L 263, стр. 9), и при условията на евентуалност — искане за намаляване на глобата, наложена на жалбоподателя в член 3 от посоченото решение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Deutsche Telekom AG понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Комисията.
- 3) Arcor AG & Co. KG, от една страна, и Versatel NRW GmbH, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH и Versatel West-Deutschland GmbH, от друга страна, понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 264, 1.11.2003 г.

**Решение на Първоинстанционния съд от 17 април 2008 г.
— Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg./CXBP — Pelikan
(Изображение на пеликан)**

(Дело T-389/03) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността, изобразяваща пеликан — Марки на Общността или по-ранни национални фигуративни марки Pelikan — Относително основание за отказ — Вероятност от обкръване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94)

(2008/C 128/63)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg. Co. Ltd (Токио, Япония) (представители: J. Hofmann и B. Linstow, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: J. Laporta Insa)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Хановер, Германия) (представители: A. Renck, V. von Bomhard и A. Pohlmann, впоследствие A. Renck, V. von Bomhard и T. Dolde, avocats)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на втори апелативен състав на СХВП от 18 септември 2003 г. (преписка R 191/2002 — 2) относно процедура по възражение между Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG и Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg. Co. Ltd.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg. Co. Ltd да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 21, 24.1.2004 г.

**Решение на Първоинстанционния съд от 10 април 2008 г.
— Нидерландия/Комисия**

(Дело T-233/04) (¹)

(Държавни помощи — Директива 2001/81/ЕО — Национална мярка, която установява схема за търговия с права за емисии на азотни оксиди — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с общия пазар — Допустимост — Предпоставка — Липса на селективен характер на мярката)

(2008/С 128/64)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Кралство Нидерландия (представители: H. Sevenster, J. van Bakel и M. de Grave)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: H. van Vliet и V. Di Bucci)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Федерална Република Германия (представители: W.-D. Plessing и M. Lumma)

Предмет

Искане за отмяна на Решение С (2003) 1761 окончателен на Комисията от 24 юни 2003 година относно държавната помощ № 35/2003 относно схема за търговия с емисии на азотни оксиди, съобщена от Кралство Нидерландия.

Диспозитив

- 1) Отменя Решение С(2003) 1761 окончателен на Комисията от 24 юни 2003 година относно държавната помощ № 35/2003 относно схема за търговия с емисии на азотни оксиди, съобщено от Кралство Нидерландия.
- 2) Осъжда Комисията да заплати съдебните разходи.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разходи.

(¹) ОВ С 275, 15.11.2003 г.

**Решение на Първоинстанционния съд от 17 април 2008 г.
— Cestas/Комисия**

(Дело T-260/04) (¹)

(„Жалба за отмяна — Европейски фонд за развитие — Възстановяване на авансово внесени суми — Дебитно известие — Необжалваем акт — Подготвителен акт — Недопустимост“)

(2008/С 128/65)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Centro di educazione sanitaria e tecnologie appropriate sanitarie (Cestas) (Болоня, Италия) (представители: първоначално адв. N. Amadei и адв. C. Turk, впоследствие адв. N. Amadei и адв. P. Manzini, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: E. Montaguti и F. Dintilhac)

Предмет

Искане за отмяна на решение на Комисията (делегация в Република Гвинея) от 21 април 2004 г., което е изпратено на жалбоподателя с препоръчано писмо и с което му се нарежда да заплати сумата от 959 543 835 гвинейски франка (397 126,02 EUR)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Centro di educazione sanitaria e tecnologie appropriate sanitarie (Cestas) понася 3/5 от направените от нея съдебни разходи. Тя понася и 3/5 от съдебните разходи, направени от Комисията.

3) Комисията понася 2/5 от направените от нея съдебни разноски. Тя понася и 2/5 от съдебните разноски, направени от Cestas.

(¹) ОВ С 217, 28.8.2004 г.

3) Френската република понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 262, 23.10.2004 г.

**Решение на Първоинстанционния съд от 15 април 2008 г.
— SIDE/Комисия**

(Дело T-348/04) (¹)

(Държавни помощи — Помощи за износ в сектора на книгите — Липса на предварителна нотификация — Член 87, параграф 3, буква г) ЕО — Приложно поле на общественото право във времето — Метод за изчисление на размера на помощта)

(2008/С 128/66)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Société internationale de diffusion et d'édition SA (SIDE) (Vitry-sur-Seine, Франция) (представители: N. Coutrelis и V. Giacobbo, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представител: J. P. Kerpenne)

Встъпила страна в подкрепа на исканията на ответника: Френска република (представители: първоначално G. de Bergues и S. Ramet, впоследствие G. de Bergues и A.-L. Vendrolini)

Предмет

Жалба за отмяна на член 1, последно изречение от Решение 2005/262/ЕО на Комисията от 20 април 2004 година относно помощ, приведена в действие от Франция в полза на Coopérative d'exportation du livre français [Кооперация за износ на френската книга] (CELF) (ОВ L 85, 2005 г., стр. 27)

Диспозитив

- 1) Отменя член 1, последно изречение от Решение на Комисията от 20 април 2004 година относно помощ, приведена в действие от Франция в полза на Coopérative d'exportation du livre français (CELF).
- 2) Осъжда Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски, както и направените от Société internationale de diffusion et d'édition SA (SIDE).

**Решение на Първоинстанционния съд от 9 април 2008 г.
— Гърция/Комисия**

(Дело T-364/04) (¹)

(ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Разходи, изключени от финансиране от страна на Общността — Продукти от преработени плодове и зеленчуци — Претии за животни — Срок от 24 месеца)

(2008/С 128/67)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: I. Chalkias и E. Svolopoulou)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: първоначално M. Condou-Durande и L. Visaggio, впоследствие M. Condou-Durande и H. Tserepa-Lacombe, подпомагани от N. Korogiannakis, адвокат)

Предмет

Жалба за отмяна на Решение 2004/561/ЕО на Комисията от 16 юли 2004 година за изключване от финансиране от страна на Общността на някои разходи, направени от държавите-членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“ (ОВ L 250, стр. 21), доколкото то изключва някои разходи, направени от Република Гърция в секторите на продуктите от преработени плодове и зеленчуци и на премията за животни.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 314, 18.12.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 16 април 2008 г.
— Michail/Комисия

(Дело T-486/04) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Жалба за отмяна — Задължение за съдействие — Психически тормоз)

(2008/C 128/68)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Christos Michail (Брюксел, Белгия)
 (представител: C. Meidanis, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: G. Berscheid и H. Tserera-Lacombe, подпомагани първоначално от V. Kasparian, впоследствие от I. Anturpas, avocats)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на Комисията от 20 март 2004 г. за мълчалив отказ на искане за съдействие, предявено от жалбоподателя на основание член 24 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-н Christos Michail понася половината от направените от него съдебни разноски.
- 3) Осъжда Комисията да понесе освен направените от нея съдебни разноски, и половината от съдебните разноски, направени от г-н Michail.

⁽¹⁾ ОВ С 57, 5.3.2005 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 16 април 2008 г.
— Citigroup и Citibank/CXВП– Citi (CITI)

(Дело T-181/05) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „CITI“ — По-ранна словна марка на Общността „CITIBANK“ — Относително основание за отказ — Добра репутация — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94)

(2008/C 128/69)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Citigroup, Inc., по-рано известно като Citicorp (Ню Йорк, Съединени американски щати) и Citibank, NA (Ню

Йорк) (представители: първоначално V. von Bomhard, A. W. Renck и A. Pohlmann, avocats, впоследствие V. von Bomhard, A. W. Renck и H. O’Neil, solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представители: J. García Murillo и D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд: Citi, SL (Мадрид, Испания) (представител: M. Peris Riera, avocat)

Предмет

Жалба срещу Решение № R 173/2004 1 на Първи апелативен състав на CXВП от 1 март 2005 г. относно производство по възражение между Citicorp и Citi SL, както и относно производство по възражение между Citibank NA и Citi SL.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (CXВП) от 1 март 2005 г. (преписка R 173/2004-1).
- 2) Наред с направените от нея съдебни разноски CXВП понася и съдебните разноски, направени от Citigroup, Inc. и Citibank, NA, включително и разноските, направени от последните в рамките на процедурата пред апелативния състав.
- 3) Citi, SL понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 9.7.2005 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 17 април 2008 г.
— Nordmilch/CXВП (Vitality)

(Дело T-294/06) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността Vitality — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителни белези — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94)

(2008/C 128/70)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Nordmilch eG (Zeven, Германия) (представител: R. Schneider, avocat)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: G. Schneider)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 9 август 2006 г. (преписка R 746/2004-4) относно регистрацията на словния знак Vitality като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Nordmilch eG да заплати разноските.

(¹) ОВ С 310, 16.12.2006 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 2 април 2008 г. — Maison de l'Europe Avignon Méditerranée/Комисия

(Дело T-100/03) (¹)

(Жалба за отмяна — Създаване на информационен пункт Европа — Денонсиране на споразумение, сключено между Комисията и жалбоподателя — Явна недопустимост)

(2008/С 128/71)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Maison de l'Europe Avignon Méditerranée (Авиньон, Франция) (представител: F. Martineau, avocat)

Отвeтник: Комисия на Европейските общности (представител: J.-F. Pasquier)

Предмет

Искане за отмяна на Решение на Комисията от 24 януари 2003 година, с което се денонсира споразумението между Комисията и жалбоподателя относно създаването на информационен пункт Европа в Авиньон.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда La Maison de l'Europe Avignon Méditerranée да заплати съдебните разноски по делото.

(¹) ОВ С 112 от 10.5.2003 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 10 март 2008 г. — Lebedef-Caroni/Комисия

(Дело T-233/07) (¹)

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Доклад за развитие на кариерата — Процедура за оценяване за 2004 г. — Явно недопустима жалба)

(2008/С 128/72)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Maddalena Lebedef-Caroni (Senningerberg, Люксембург) (представител: F. Frabetti, avocat)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности (представители: H. Krämer и B. Eggers)

Предмет

Жалба, с която се иска отмяната на Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (трети състав) от 25 април 2007 г. по дело Lebedef-Caroni/Комисия (F-71/06, все още непубликувано в Сборника).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-жа Maddalena Lebedef-Caroni понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Комисията.

(¹) ОВ С 211, 8.9.2007 г.

Жалба, подадена на 18 януари 2008 г. от Ch. Michail срещу Решение от 22 ноември 2007 г. на Съда на публичната служба по дело F-34/06, Michail/Комисия

(Дело T-50/08)

(2008/С 128/73)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Ch. Michail (представител: адв. Ch. Meïdanis)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се произнесе по допустимостта и основателността на настоящата жалба срещу Решението на Съда на публичната служба по дело F-34/06;
- да отмени спорните актове/решения на Съда на публичната служба по дело F-34/06;
- да присъди обезщетение за неимуществената вреда, претърпяна от жалбоподателя, която възлиза на 120 000 евро;
- да вземе решение по съдебните разноски в съответствие с предвиденото в закона.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква, че в обжалваното решение Съдът на публичната служба (наричан по-нататък „СПС“) се е произнесъл неправилно по неговата жалба, с която той е поискал отмяна на доклада за неговото развитие на кариерата за 2004 година и на решението на органа по назначаването, с което се отхвърлят жалбите, подадени от него на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица.

По-конкретно, жалбоподателят изтъква на първо място факта, че СПС е дал неправилно тълкуване на член 43 от Правилника за длъжностните лица и на общите разпоредби, приети в изпълнение на този член. На второ място, според жалбоподателя СПС не е дал правилно тълкуване на искането, съдържащо се в неговата жалба и е извършил неправилна преценка на доказателствата. На трето място, жалбоподателят изтъква, че СПС се основава на противоречиви мотиви за отхвърляне на неговата жалба, което води до нарушаване на неговите основни процесуални права. Четвърто, жалбоподателят изтъква, че СПС е допуснал грешка, като е отказал да се произнесе по разглежданото искане, или, алтернативно, че неговото решение е опорочено от недостатъчни мотиви и накрая, че неоснователно е отхвърлил за неточност част от неговата жалба.

Жалба, подадена на 6 март 2008 г. — Arch Chemicals Inc. и др./Комисия

(Дело T-120/08)

(2008/С 128/74)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Arch Chemicals, Inc. (Norwalk, САЩ), Arch Timber Protection Ltd (Castleford, Обединено кралство), Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbollen, Германия), Rhodia UK Ltd (Watford, Обединено кралство), Sumitomo Chemical (Обединено кралство) plc (Лондон, Обединено кралство) и Troy Chemical Company BV (Maassluis, Нидерландия) (представители: C. Mereu, K. Van Maldegem, lawyers)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателите

- да се обяви настоящата жалба за допустима и основателна, или, при условия на евентуалност, да се разгледат едновременно въпросите, отнасящи се до допустимостта и тези по същество, или, отново при условия на евентуалност, да се спре решаването на делото до постановяването на решение по главното производство,
- да се отмени член 3, параграф 2 (и Приложение II), член 4, член 7, параграф 3, член 14, параграф 2, втора алинея, член 15, параграф 3 и член 17 от Регламент (ЕО) № 1451/2007 на Комисията от 4 декември 2007 година относно втората фаза на 10-годишната работна програма, посочена в член 16, параграф 2 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на биоциди,
- да се прогласи незаконосъобразността и неприложимостта спрямо жалбоподателите на член 9, буква а), член 10, параграф 3, член 11 и член 16, параграф 1 от Директива 98/8/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета относно пускането на пазара на биоциди,
- да се прогласи незаконосъобразността и неприложимостта спрямо жалбоподателите на член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1896/2000 на Комисията от 7 септември 2000 година относно първата фаза на програмата, посочена в член 16, параграф 2 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно биоцидите,
- да бъде осъден ответникът да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите искат частична отмяна на Регламент (ЕО) № 1451/2007 на Комисията от 4 декември 2007 година относно втората фаза на 10-годишната работна програма, посочена в член 16, параграф 2 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара

на биоциди ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „регламента за втория преглед“ или „РВП“) и отмяна на Регламент (ЕО) № 2032/2003 на Комисията ⁽²⁾, поради това, че оспорваните разпоредби:

- (i) запазват буквата и/или съдържанието на разпоредбите, първоначално въведени с Регламент (ЕО) № 2032/2003 и обжалвани по-рано от жалбоподателите (дела T-75/04 — T-79/04) в текущия преглед на вещества по начин, който засяга техните права и оправдани правни очаквания съгласно Директива 98/8/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 година относно пускането на пазара на биоциди (наричана по-нататък „ДБ“) ⁽³⁾;
- (ii) са както вътрешно противоречиви, така и в противоречие с ДБ, и
- (iii) нарушават разпоредбите от Договора за ЕО и редица висши принципи на общностното право, като принципа на ненарушаване на конкуренцията, на правната сигурност и оправданите правни очаквания, на пропорционалност, равно третиране и недопускане на дискриминация, както и на правото на собственост и свободата да се търгува.

Освен това жалбоподателите претендират, че като участници в регламента за втория преглед те имат право да се ползват от процесуални гаранции и права за защита на данните (т.е. изключително използване) по отношение на данните в техните нотификации и пълни преписки във всички държави-членки, в съответствие с член 12 от ДБ. Въпреки това според жалбоподателите член 4 от РВП, като не изисква от държавите-членки да заличат регистрациите на биоциди, съответстващи на нотифицираните от жалбоподателите комбинации от активно вещество/видове продукти, притежавани от конкурентни дружества, които не участват в прегледа и нямат достъп до данните, предоставени от жалбоподателите за целите на прегледа, *de jure* и *de facto* нарушава правото на изключително използване, предоставено на жалбоподателите от член 12 от ДБ. Освен това, жалбоподателите твърдят, че ответникът е злоупотребил с възложените му от основната ДБ правомощия, като умишлено е приложил ДБ по начин, който надхвърля нейния текст и накърнява правата и очакванията на жалбоподателите. По-нататък се твърди, че оспорваната мярка нарушава разпоредбите на Договора за ЕО за лоялната конкуренция, като позволява на дружества, които не участват в прегледа и не понасят инвестиционни разходи, да останат на пазара и пак да спечелят конкурентно предимство спрямо жалбоподателите.

Накрая жалбоподателите повдигат правно основание за незаконосъобразност по отношение на член 6, параграф 2 от Регламента за първия преглед и член 9, буква а), член 10, параграф 3, член 11 и член 16, параграф 1 от ДБ.

⁽¹⁾ ОВ L 325, 2007 г., стр. 3.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2032/2003 на Комисията от 4 ноември 2003 година относно втората фаза на 10-годишната работна програма, посочена в член 16, параграф 2 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на биоциди и за изменение на Регламент (ЕО) № 1896/2000 (ОВ L 307, 2003 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 123, 1998 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 31 март 2008 г. — Sahlstedt и др./Комисия

(Цело T-129/08)

(2008/С 128/75)

Език на производството: фински

Страни

Жалбоподатели: Markku Sahlstedt (Karkkila, Финландия), Juha Kankkunen (Laukaa, Финландия), Mikko Tanner (Vihti, Финландия), Toini Tanner (Хелзинки, Финландия), Liisa Tanner (Хелзинки, Финландия), Eeva Jokinen (Хелзинки, Финландия), Aili Oksanen (Хелзинки, Финландия), Olli Tanner (Lohja, Финландия), Leena Tanner (Хелзинки, Финландия), Aila Puttonen (Ristiina, Финландия), Risto Tanner (Espoo, Финландия), Tom Järvinen (Espoo, Финландия), Runo K. Kurko (Espoo, Финландия), Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto МТК гу [Централен съюз за производителите от селското стопанство и горското стопанство] (Хелзинки, Финландия), Maataloustuottajain Keskusliiton Säätiö [Фондация на централния съюз на селскостопанските производители] (Хелзинки, Финландия) (представител: K. Marttinen, Rechtsanwalt)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателите

- да се отмени решението на Комисията, предмет на жалбата, доколкото то се отнася до всички посочени в решението на Република Финландия обекти от значение за Общността,
- при условията на евентуалност, ако Първоинстанционният съд прецени, че не е възможно жалбата да бъде уважена, да се отмени решението в частта, в която то конкретизира обектите от значение за Общността в точка 6.2.2.7 от жалбата,
- Искания за предоставяне на сведения и събиране на доказателства:

В случай, че по жалбата не бъде постановено решение въз основа на посочените в нея доказателства в полза на жалбоподателите по смисъла на предявените главни искания, Първоинстанционният съд следва да:

1. задължи Комисията на Европейските общности да предостави на жалбоподателите под формата на CD-ROM предадените от Финландия предложения с всички съдържащи се в предложението и споменати в седмото съображение от решението данни относно засегнатите от обжалваното решение обекти,
2. задължи Комисията на Европейските общности да предаде на жалбоподателите под формата на CD-ROM научните данни и други такива, с които разполага, относно всички обекти, включени в спорното решение на Република Финландия, данни, посочени в осмо съображение от решението, както и посочените в девето съображение карти и данни на хартиен носител,
3. задължи Комисията на Европейските общности да предостави на жалбоподателите цялата документация относно обектите на Република Финландия, която е събрана в хода на споменатата в десето съображение от обжалваното решение съвместна работа или която е изисквана от Комисията в този период под формата на CD-ROM и карти на хартиен носител и да

4. задължи Комисията на Европейските общности да представи на жалбоподателите споменатото в петнадесето съображение от обжалваното решение становище на Комитета по местообитанията,

— да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателите съдебни разноски заедно със законните лихви.

Правни основания и основни доводи

Според жалбоподателите решението ⁽¹⁾ нарушава общностното право, по-специално членове 3 и 4 от Директивата за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, както и приложение III към нея, към което препраща член 4. Като нарушение на общностното право се посочват четири правни основания:

- а) Директивата за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна не разрешава да се отменят решения, които се отнасят до списъка на обектите от значение за Общността (наричани по-нататък SCI-обекти), с нови решения в хода на производството по начина и поради причините, които се посочват. Процесуалните разпоредби на Директивата за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна са задължителни и за Комисията. Друго тълкуване ще доведе до правна несигурност при националното транспортиране и при правната защита на собствениците на земя.
- б) Мрежата „Натура 2000“ според член 3 от Директивата за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна е единна европейска екологична мрежа на специалните защитени зони, с които според правната уредба на директивата би следвало да се гарантира поддържането на благоприятно състояние. Единността на мрежата е гарантирана и целта за благоприятното състояние постигната, доколкото член 4 от директивата, който са отнася до избора от териториите, и приложение III към него са подробни технически разпоредби, които като материално право са задължителни, както за държавите-членки, така и за Комисията. Не е възможно да се изберат обекти като SCI-обекти без да се спазват посочените правила и през двата етапа. Единната цел за благоприятното състояние изисква обектите в съответните държави-членки да бъдат избрани по единни критерии, съответстващи на член 4 и приложение III от Директивата за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна.
- в) Етап 1 (етап в държавата-членка) и етап 2 (етап в Комисията) от приложение III представляват в тяхната цялост действия с правно значение. Производството в етап 2 и решението за обектите от значение за Общността не отговарят на Директивата за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, ако предложението от етап 1 не съответства на изискванията на директивата.
- г) Финландия не е спазила член 4 от Директивата за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна и разпоредбите относно етап 1 от приложение III при приемането на предложението за SCI-обекти от бореалната зона. Тъй като предложението на Финландия е прието непроменено за всички обекти чрез решението на Комисията, последното в частта му за SCI-обектите също противоречи на директивата.

⁽¹⁾ Решение 2008/24/ЕО на Комисията от 12 ноември 2007 година за приемане съгласно Директива 92/43/ЕИО на Съвета на първи актуализиран списък с обекти от значение за Общността в Бореалния биогеографски регион (ОВ L 12, стр. 118).

Иск, предявен на 4 април 2008 г. — Aurelia Finance/CXBP (AURELIA)

(Дело T-136/08)

(2008/C 128/76)

Език, на който е подадена жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Aurelia Finance SA (Женева, Швейцария)
(представител: M. Elmslie, Solicitor)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решението на първи апелативен състав от 9 януари 2008 г. по преписка R 1214/2007-1;
- да се върне искането на жалбоподателя за *restitutio in integrum* на CXBP за ново разглеждане и
- да се осъди CXBP да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка, състояща се от думата AURELIA, за различни услуги от клас 36 — заявка № 274 936

Решение на CXBP: отхвърля искането за *restitutio in integrum*

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 78 от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като степента на предпазливост, изисквана във връзка с административните подновявания е по-ниска от тази за страна по производство пред CXBP.

Определение на Първоинстанционния съд от 14 април 2008 г. — Elektrociepłownia „Zielona Góra”/Комисия

(Дело T-142/06) ⁽¹⁾

(2008/C 128/77)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 178, 29.7.2006 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 25 февруари 2008 г. — Cemex UK Cement/Комисия**(Дело T-313/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 128/78)

Език на производството: английски

Председателят на четвърти състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 235, 6.10.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 1 април 2008 г. — Simsalagrimm Filmproduktion/Комисия и EACEA**(Дело T-314/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 128/79)

Език на производството: немски

Председателят на осми състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 235, 6.10.2007 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 8 април 2008 г. — Bordini/Комисия

(Дело F-134/06) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Корекционен коефициент — Държава-членка на пребиваване — Понятие за пребиваване — Понятие за основно жилище — Доказателствени документи)

(2008/С 128/80)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Giovanni Bordini (Дувър, Обединеното Кралство)
(представители: L. Levi, C. Ronzi и I. Perego, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: M. J. Currall и M. D. Martin)

Предмет

Публична служба — От една страна отмяна на решението на Комисията от 25 януари 2006 г., с което не се признава, че жалбоподателят пребивава в Обединеното кралство, и с което поради тази причина по отношение на пенсията му не се прилага съответстващият за тази държава-членка корекционен коефициент, и, от друга страна, искане за обезщетение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Комисията на Европейските общности да понесе, освен направените от нея съдебни разходи, половината от разходите, направени от г-н Bordini във връзка с неформалната среща от 5 юни 2007 г.

- 3) Осъжда г-н Bordini да понесе направените от него съдебни разходи, с изключение на половината от разходите, направени във връзка с неформалната среща от 5 юни 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 30.12.2006 г., стр. 87.

Жалба, подадена на 30 март 2008 г. — Honnefelder/Комисия

(Дело F-41/08)

(2008/С 128/81)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Stephanie Honnefelder (Брюксел, Белгия)
(представител: C. Bode, Rechtsanwalt)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет

Отмяна на решението на ответника да не включи жалбоподателя в списъка с резерви от конкурса EPSO AD/26/05 поради недостатъчен брой получени точки.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на ответника от 10 май 2007 г. и решението по жалбата от 14 декември 2007 г. и да се задължи ответникът да прецени възможността жалбоподателят да бъде включен в списъка с резерви без нарушение на принципа на равно третиране и при спазване на надлежната процедура,
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разходи,
- с предохранителна цел — да се постанови задочно решение.